Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

IN THIS ISSUE: THE ZOE BROTHERHOOD *By Herbert Stroup*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελὶς
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»	107
A MESSAGE FOR PENTECOST (From the Presidents of the World Council of Churches)	108
ΕΝΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΧΡΕΙΑ . Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ	109
ΑΙ ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑΝ Ὑπὸ Κασσάνδρας Κούκουλα	110
ΜΑΝΑ ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ (Ποίημα) . . . . . Γ. Βερίτη	111
ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ Ὑπὸ Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου	112
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου—Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ)	113
THE ZOE BROTHERHOOD . . . . . By Herbert Stroup	115
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Νέα Δοκιμασία — Νέοι Προσανατολισμοὶ — Ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἁλώσεως) . . .	117
Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»	118
THE RELIGIOUS CALENDAR	119
THE QUESTION BOX . . . . . By Rev. Leonidas C. Condos	120
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Ἐκκλησία Ἑλλάδος — Διάφορα — Διεκκλησιαστικὰ — Θάνατοι)	121
BOOKS AND YOU . . Rev. Dean Timothy Andrews, Editor	124

MOTHER

God could not be everywhere, so He made mothers.

Even He that died for us upon the cross in the last hour, in this unutterable agony of death, was mindful of His mother, as if to teach us that this holy love should be our last worldly thought.

LONGFELLOW

I owe to my mother's loving wisdom all that was bright and good in my long night.

HELEN KELLER

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΜΑΪΟΣ—MAY, 1954 ΑΡΙΘΜΟΣ 422

ΚΑΜΕΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΟ T. S. S.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Τὸ νεώτατον καὶ ταχύτατον πλοῖον εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς... Τὸ πλοῖον «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι τὸ πρῶτον μέγα ὑπερωκεάνειον ποὺ ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Ἑλλήνων δι' Ἕλληνας, ἀληθὲς ἀριστούργημα ναυπηγικῆς τέχνης.

Ἀπολαύσατε τὰς 24 ὡραιότατα διακεκοσμημένας αἰθούσας, 16 τῶν ὁποίων ἔχουν διατεθῆ διὰ τοὺς ἐπιβάτας Θέσεως Τοῦριστ... μὲ δεξαμενὰς κολυμβήματος, γυμναστήριον, αἴθουσαν παιγνιδίων διὰ τὰ παιδιά, θέατρον μὲ ρυθμιζομένην θερμοκρασίαν, ὡραιοτάτην αἴθουσαν φαγητοῦ... ἰδιαίτερα «κόκταιῖλ μπάρς», ἥσυχα δωμάτια διὰ χαρτιά, αἰθούσας ἀναπαύσεως καὶ καπνιστήρια.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑπέροχοι εὐκολίαι εἶναι τώρα εἰς τὴν διάθεσίν σας μὲ χαμηλὰ ναῦλα Θέσεως Τοῦριστ!

23,000 τόννοι πλωτῆς ὡραιότητος καὶ εὐκολιῶν

Ταχύτητος 21 κόμβων

Ἐναυπηγήθη τῷ 1953

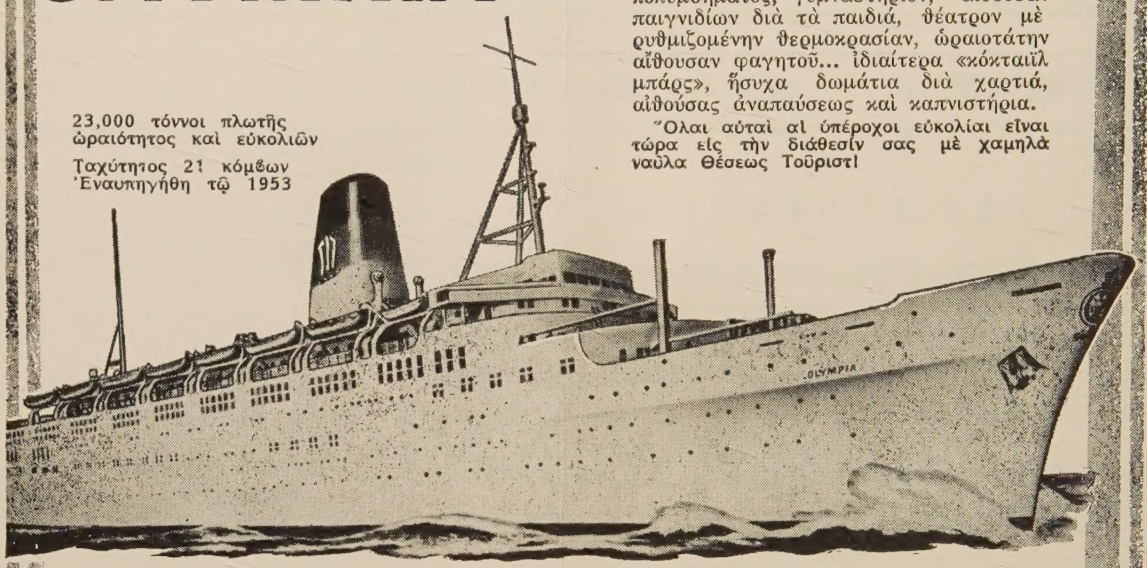

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μαΐου	20
Ἰουνίου	17
Ἰουλίου	15
Αὐγούστου	12
Σεπτεμβρίου	9
Ὀκτωβρίου	7

Σχεδὸν αἱ μισὲς καμπίνες θέσεως τοῦριστ ἔχουν μόνον δύο κλίνας, μὲ ἰδιαίτερο shower καὶ toilet. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔχουν ζεστὸ καὶ κρύο νερό, ἱματιοφυλάκια καὶ πλεῖστας ἄλλας εὐκολίας.

Τὸ «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι πλοῖον ἰδικόν σας... Ἑλληνικὸν εἰς ἀτμόσφαιραν καὶ ὑπηρεσίαν, μὲ θαυμασίαν Ἑλληνικὴν μαγειρικὴν καὶ κρασιά... Τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν σας εἰς ἀναγνώρισιν τῆς μακρᾶς ὑποστηρίξεώς σας, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Γράψατε νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ εἰκονογραφημένον φυλλάδιον τοῦ πλοίου... καὶ ἔπειτα ταξειδεύσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν μὲ τὴν ναυαρχίδα τῆς GREEK LINE.

Ἴδετε τὸν Ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ἢ τὴν

Δύο Ἀπαστράπτουσαι Δεξαμεναὶ Κολυμβήματος

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece
8-10 Bridge Street, New York 4, N. Y.
BOSTON ● CLEVELAND ● CHICAGO
LOS ANGELES ● TORONTO ● MONTREAL

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ

Ὁ Παρατηρητὴς φιλοξενεῖ εἰς τὴν στήλην αὐτὴν τὰς γνώμας καὶ ἀπόψεις τῶν ἀναγνωστῶν του ἐπὶ τῆς δημοσιευομένης ὕλης ἢ ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τύχουν τῆς προσοχῆς του. Ἡ δημιουργικὴ κριτικὴ εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπιθυμητὴ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ βοηθήσῃ τὸ Περιοδικὸν νὰ ἀποβῇ τὸ καλύτερον μέσον ἐπικοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τοῦ ἀνὰ τὴν μεγάλην ταύτην χώραν Ὀρθοδόξου Πληρώματος.

The Religious Calendar

Sir:

The omission of the Feast Day of the Great Patriarch of Constantinople and Defender of Orthodoxy Photious the First is inexcusable and an oversight that requires correction.

If need be, I'll more than gladly supply for the writer of said page a suggestive bibliography on the Great Exponent of the One, Holy, Catholic, Apostolic Church.

Rev. P. N. Papageorge

Hartford, Conn.

• *There is a heading note on the Religious Calendar page, which explains that the provided informative material about the Feasts and the Commemorations of the month is obtained from the ecclesiastic book «Ὡρολόγιον» by free selection of the translator, who tries not to confine his selection among the more outstanding biographies, but rather to offer our readers facts about less known Saints and Feasts.—ED.*

▪

Συγχαρητήρια

Δεχθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὸ λαμπρὸν πνευματικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε καὶ εὔχομαι ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐνισχύῃ πάντοτε.

Π. Μουτεβελῆς

Ipswich, Mass.

▪

Δεχθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, καὶ τὰ ἰδικά μου συγχαρητήρια διὰ τὴν ὡραίαν ἐμφάνισιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ». Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ὅ,τι καὶ ἂν εἴπωμεν διὰ τὸ περιοδικὸν αὐτό. Τὰ ὡραῖα ἄρθρα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν σας συνεργασία ὅλων θὰ καταστήσουν τοῦτο τὸ πλέον διδακτικὸν ἀνάγνωσμα δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Ὄλγα Κατσαύτη

La Canada, Calif.

▪

Suggestions

Sir:

I have enjoyed very much in receiving the "Observer" monthly. I feel that it is an excellent medium of establishing good public relations between the Clergy and the lay people. Also, it helps in further establishing the Greek Orthodox Church in the United States.

During the past year or so, I have noticed a number of improvements in the make-up of the magazine. May I congratulate the editor and staff.

If I may, I would like to offer my own personal ideas as to how the magazine could be improved.

a. There is need to increase the number of articles in English.

b. The publication must be made to appeal to large numbers of Orthodox people in America and not to a few thousand.

c. News items from communities throughout the country should be published.

d. The "Observer" should be subscribed for by every Orthodox priest in this country and by every Greek Orthodox Community. A recent article in the "Observer" stated that approximately half of the clergy subscribed to the "Observer."

e. News items from the Archdiocese should be printed both in English and Greek. Remember, that in the young people of our church — born in this country — is the future of the Orthodox Church. The publication should be geared for them. Methods should be found by which the "Observer" should appeal to each and every young Orthodox in the United States.

Wishing to all of you continued success with the "Orthodox Observer."

Sincerely,

Const. J. Skedros

Salt Lake City, Utah

▪

Σχετικὰ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἐξέφρασα τὴν γνώμην μου στὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας λέγοντάς του: «Τώρα ἀρχίζει νὰ ἔχουμε κάποιο ἀντάξιο ἐπίσημο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ».

Τὸ περιεχόμενον ἐκλεκτὸ γιὰ τὸ ἀναγνωστικό του κοινό. Θἄθελα ὅμως μερικὲς σελίδες ἀφιερωμένες σὲ θρησκευτικὸ διήγημα καὶ ἱστοριοῦλες ποὺ νὰ εἶναι γιὰ μικροὺς καὶ γιὰ μεγάλους. . . .

Πρεσβ. Δημ. Ἡλιόπουλος

Pittsburgh, Pa.

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXI May 1955 No. 422

A monthly record of the News, the Work and the Thought of the Greek Orthodox Church in America.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year. 25 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 15th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for changes of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

A Message for Pentecost*

From the Presidents of the World Council of Churches

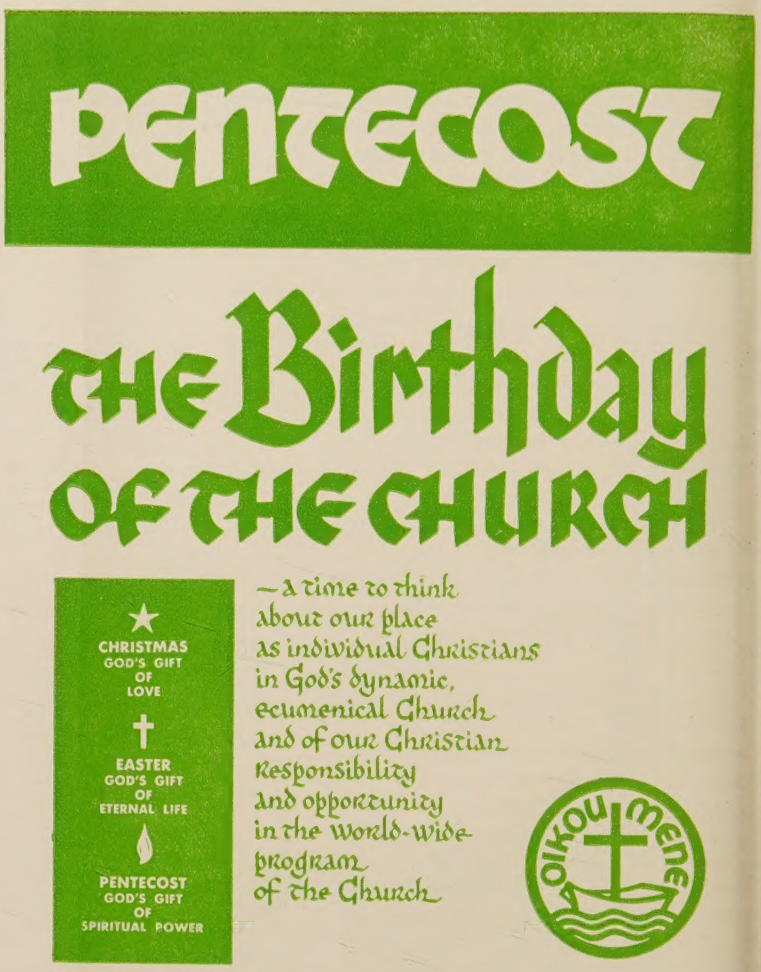
PENTECOST
THE Birthday OF THE CHURCH
CHRISTMAS
GOD'S GIFT OF LOVE
EASTER
GOD'S GIFT OF ETERNAL LIFE
PENTECOST
GOD'S GIFT OF SPIRITUAL POWER
—A time to think about our place as individual Christians in God's dynamic, ecumenical Church and of our Christian responsibility and opportunity in the world-wide program of the Church
OIKOUMENE
WORLD COUNCIL OF CHURCHES • 156 FIFTH AVENUE • NEW YORK 10, N.Y.
MAY 29, 1955

Grace be unto you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ.

As Presidents of the World Council of Churches we greet our brethren of the churches participating in the World Council.

A year ago at this time we were called to pray for God's blessing upon the coming General Assembly of the Council. Now in retrospect we can join in thanksgiving to God for the many blessings granted to us as a result of the Evanston Assembly. With frank and sincere facing of many differences there was revealed a deep underlying unity of Christian love and mutual understanding. Despite the barriers of space, of race, of nationality, of varying ecclesiastical traditions, and of theological emphasis we remain brothers in Christ. In this fact may be found a source of spiritual strength for the present and of high promise for the future.

There are stern realities in our world which must be met courageously. There is strife between men and nations. In many places men do not have that freedom which is their deep desire. Millions of the children of God are without the barest necessities of life. We dare not forget the plight of those who through no fault of their own are helpless refugees. Christendom is divided and therefore its witness is weakened.

But these difficulties are accompanied by equally real opportunities. Countless men, women, boys and girls everywhere stand in need of the unsearchable riches of the Gospel, and of the peace of God which passes all understanding. In the light of the tragedy of our times there is urgent need for groups of men and women everywhere working more closely togethr in Christian love in the service of Christ.

We may well ask ourselves: "Who is sufficient for these things?" The answer comes from our blessed Savior Jesus Christ: "Ask and ye shall receive, knock and it shall be opened unto you."

So at this season of Pentecost let us pray that the Holy Spirit make our hearts burn within us so that we may better understand the mind of Christ and more deeply realize our need of one another. Let us pray especially that all men may be granted the opportunity to worship the Almighty in full freedom. And let our prayer be accompanied by a solemn rededication of our lives to the gracious purpose of God.

We urge the offering of this age-old prayer to God through Jesus Christ:

Veni Creator Spiritus
Come Holy Ghost, our souls inspire,
and lighten with celestial fire.

(*signed*) The Presidents of the World Council of Churches

JOHN BAILLIE (Principal)
SANTE UBERTO BARBIERI (Bishop)
GEORGE CICESTR (Bishop of Chichester)
OTTO DIBELIUS (Bishop)
MAR JUHANON (Metropolitan)
MICHAEL (Archbishop)
HENRY KNOX SHERRILL (Bishop)

Pentecost Sunday, May 29 1955

* Due to a week's difference in the celebration of Easter this year, the Greek Orthodox Church will celebrate the feast of Pentecost on June 5, a week later than the other Christian Churches.—EDITOR

ΕΝΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΧΡΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

ΕΙΝΑΙ οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος πρὸς τὴν Μάρθαν. Ἠγάπα καὶ αὐτὴ τὸν Ἰησοῦν ὅπως καὶ ἡ ἀδελφή της Μαρία. Ἀμφότεραι ἐπίστευον ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο «ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος». Καὶ διὰ τοῦτο ἡ πεποίθησις μὲ τὴν ὁποίαν, ὅταν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός των Λάζαρος, καὶ ἡ Μαρία καὶ ἡ Μάρθα εἶπον πρὸς τὸν Σωτῆρα: «Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός».

Ὅταν, ὅμως, κάποτε εἰς τὴν Βηθανίαν εὑρισκόμενος ὁ Ἰησοῦς ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν φιλικὴν οἰκίαν τοῦ Λαζάρου, ἡ μὲν Μάρθα ὅλας τὰς σκέψεις της καὶ φροντίδας ἔστρεψε καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ Θείου Ξένου· ἡ δὲ Μαρία περισσότερον ἐνδιαφερομένη καὶ φροντίζουσα διὰ τὴν ψυχικὴν οἰκοδομήν της, καθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Σωτῆρος, εἶχεν ἀπορροφηθῇ εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διδασκαλίας Του.

Ἡ μία ἐφρόντιζε διὰ τὴν σωματικὴν τροφήν· ἡ ἄλλη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν πνευματικήν. Ποία ἔκαμε τὴν καλλιτέραν ἐκλογήν, μᾶς τὸ λέγει ἡ Αὐτοαλήθεια. Τὴν ἔκαμεν, εἶπεν, ἡ Μαρία. Διότι «ἑνός ἐστι χρεία». Διότι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει δὲν ἀπομένει ἀπὸ τὰς σκέψεις καὶ τὰς μερίμνας τοῦ κόσμου τούτου, εἰμὴ μόνον ἡ ἀθάνατος ψυχή μας καὶ ὁ Δίκαιος Κριτής, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου θὰ δώσῃ λόγον.

«Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία». Μεγίστη, αὐτὸ τοῦτο μοναδικὴ ἀνάγκη παρίσταται καὶ ἐπιβάλλεται ἡμεῖς πρὸ πάντων, ποὺ ζῶμεν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τὴν μεγάλην, τὴν φιλελευθέραν, τὴν πλουσίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν τόσον πολυάσχολον καὶ πολυμέριμνον ζωήν της, νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τόσον σοβαρὰν δι' ὅλους μας προειδοποίησιν.

Διὰ τὴν ψυχήν μας ὁ Θεὸς ἔγινεν ἄνθρωπος. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι τοῦτο ἀληθές; Ἀλλ' ὑπάρχει κἂν ἀνάγκη καὶ νὰ θέσῃ κανεὶς τὸ ἐρώτημα αὐτό; Ἡ ἀμέσως ἐνδιαφερομένη, ἤτοι ἡ ψυχή μας, σπεύδει νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀπάντησιν. Τῆς Μαρίας ἡ ψυχὴ τὴν καθήλωσεν ἐμπρὸς εἰς τὸν ἠγαπημένον της. Καὶ ἀφοῦ ἡ καθαρά, ἡ ἀδιάφθορος ψυχὴ ἐπακριβέστατα εὗρε τὸν ὀρθόν της προσανατολισμόν, τῆς ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποσπασθῇ καὶ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτόν. Ὅς παρεπονεῖτο ἡ Μάρθα. Τῆς Μαρίας ἡ ψυχὴ εἶχεν εὕρῃ Ἐκεῖνον, ποὺ ἔγινεν ἄνθρωπος διὰ νὰ τὴν σώσῃ. Καὶ ἐτρέφετο πλησίον Του. Ἠσθάνετο τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν, ποὺ εἰς ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου ἀνεζήτει καὶ πουθενὰ δὲν εὕρισκε. «Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ».

«Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία». Ἡ ψυχὴ εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Τῆς ψυχῆς ἡ καλλιέργεια προέχει. Ἡ ψυχὴ πρὸ πάντων πρέπει νὰ τραφῇ διὰ καταλλήλου τροφῆς, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἐπὶ τῆς γῆς προορισμόν του. Ἂν τῆς ψυχῆς ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ διατροφὴ παραμεληθῇ, κανὲν ἄλλο κατὰ κόσμον ἀγαθὸν ἢ πλεονέκτημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπληρώσῃ τῆς ψυχῆς τὴν παραμέλησιν.

Ὁ μόνος δὲ τροφεὺς καὶ καλλιεργητὴς τῆς ἀθανάτου μας ψυχῆς εἶναι ὁ Πάνσοφος Δημιουργός της καὶ Ὃν ἀπέστειλεν Ἐκεῖνος εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δευτερεύοντα, καὶ κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Χριστοῦ, ὅλα τὰ ἄλλα τὰ δευτερεύοντα προστίθενται καὶ δίδονται εἰς ἡμᾶς, ὅταν καταγινώμεθα πρὸ πάντων μὲ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ «ἑνός ἐστι χρεία». «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν».

Ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διαβιοῦντες Ἑλληνοαμερικανοὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀντιμετωπίζομεν μεγάλα καὶ σοβαρὰ προβλήματα. Ἔχομεν τοὺς ναούς μας καὶ πάντοτε ἐπιδιώκομεν τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν καλλιτέρευσίν των. Ἔχομεν τὰ σχολεῖα μας τὰ Κατηχητικὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ καταβάλλομεν κάθε προσπάθειαν νὰ ὁδηγήσωμεν εἰς αὐτὰ ὅλα, εἰ δυνατόν, τὰ τέκνα μας. Ἔχομεν τὸ μέγα καὶ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς ἐπιβιώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, διὰ τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ἔχομεν τὰ σωματεῖα καὶ τὰς ὀργανώσεις μας, ποὺ ἔχουν ὑψηλοὺς καὶ τὰ μάλιστα κοινωφελεῖς σκοπούς. Ἔχομεν τὰς θαυμασίας Φιλοπτώχους Ἀδελφότητάς μας, ποὺ εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ τῶν κοινοτήτων μας. Ἔχομεν καὶ τὴν Νεολαίαν μας, ποὺ ηὐλογήθη τόσον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ κάμῃ ὡς ἔμβλημά της τὴν βαρυσήμαντον ἔκφρα-

ΑΙ ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑΝ

Ὑπὸ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Αἱ ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι αἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖναι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον εἶχαν ἀκολουθήσει τὸν Κύριον «διακονοῦσαι Αὐτῷ, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν», ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν Του, «τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων», ἦλθον λίαν πρωῒ πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν φυλασσόμενον τάφον διὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Σωτῆρος διὰ μύρων. Ἠξιώθησαν νὰ ἴδουν πρῶται τὴν Ἀνάστασιν καὶ νὰ γίνουν οἱ πρῶτοι κήρυκες αὐτῆς, διότι «ἐχρῆν τὸ πρῶτον πεσὸν φῦλον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν» νὰ ἴδῃ πρῶτον τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἀπαρχὴν τῆς λυτρώσεως.

Αἱ Μυροφόροι κατέλαβον ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, ἑορταζόμεναι ὁμοῦ τὴν τρίτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ὑμνογράφους ἀπετέλεσαν προσφιλὲς θέμα ἐμπνεύσεως. Οὗτοι ἀφιέρωσαν ὁλοκλήρους σειρὰς ὕμνων εἰς τὰς Μυροφόρους. Ὁ Ὑμνωδός, ἀκολουθῶν αὐτὰς κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ τόσον ὑψηλοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν νεκρὸν Διδάσκαλόν των καὶ ἔπειτα ὡς πρώτους μάρτυρας καὶ κήρυκας τῆς Ἀναστάσεως, τὰς τοποθετεῖ ὡς ἑξῆς:

Ὁ τάφος τοῦ Κυρίου φυλάσσεται ὑπὸ κουστωδίας καὶ ἔχει σφραγισθῆ διὰ λίθου. Τὰς πιστὰς ὅμως μαθητρίας Του τὰς συνέχει ἡ θλῖψις διὰ τὸν θάνατόν Του. «Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων» ἔρχονται «ὄρθρου βαθέως πρὸς τὸ μυρῖσαι» τὸ ἄχραντον σῶμα τοῦ Κυρίου. Ἔχουν γνῶσιν τῶν κινδύνων ποὺ τὰς ἀπειλοῦν καὶ δικαιολογημένον φόβον διὰ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν τὸ μνῆμα. Δι' αὐτὸ ἔρχονται μὲ προφύλαξιν, «λαθραίως». Θέλουν δὲ νὰ φθάσουν ὅσῳ τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ τὰς κάμνει νὰ ἔρχωνται «μετὰ σπουδῆς», ζητοῦσαι «μετὰ δακρύων» τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Ἔρχονται ὅμως ἀναλογιζόμεναι καὶ τὰς δυσκολίας, ποὺ θὰ συναντοῦσαν. Ἂν διέφευγαν τὴν προσοχὴν τῶν στρατιωτῶν καὶ ἔφθαναν ἕως ἐκεῖ, τότε ποῖος θὰ ἀπεκύλιε τὸν βαρὺν λίθον, ὁ ὁποῖος ἔφρασε τὴν εἴσοδον εἰς τὸ μνημεῖον;

Ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζονται· ἡ προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον δίδει εἰς αὐτὰς θάρρος καὶ δύναμιν. Εἶναι δὲ τόσον μεγάλος ὁ πόθος των νὰ φθάσουν πλησίον τοῦ νεκροῦ Κυρίου καὶ τόση ἡ ἀφοσίωσίς των πρὸς Αὐτόν, ὥστε «φύσις ἀσθενὴς τὴν ἀνδρείαν νικᾷ».

Φθάνουν ὅμως εἰς τὸ μνῆμα καὶ βλέπουν κάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἶχαν σκεφθῆ, οὔτε εἶχαν ἐλπίσει. Ἡ ἔκπληξίς των εἶναι μεγάλη, «διαλέγονται» δὲ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχει συμβῆ αὐτὸ καὶ «διηπόρουν τῷ νοΐ». «Ὁ λίθος ὡράθη μετηρμένος»! Ποῦ εἶναι λοιπὸν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; Τὸ ἐμπόδιον ποὺ μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἐφαίνετο δι' αὐτὰς ἀνυπέρβλητον, δὲν ὑπῆρχε πλέον. Δύνανται νὰ εἰσέλθουν ἐλευθέρως εἰς τὸ μνῆμα καὶ εἰσέρχονται. Ἐκεῖ ὅμως ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτὰς μεγαλυτέρα ἔκπληξις. Τὸ προσφιλὲς νεκρὸν σῶμα τοῦ Κυρίου, πρὸς τὸ Ὁποῖον εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἔχουν ἔλθει νὰ ἀποδώσουν τὰς καθιερωμένας τιμάς, δὲν εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ μνημείου. Ποῖος λοιπὸν ἔκλεψε τὸ «νεκρὸν σῶμα», τὴν «ἐλπίδα» των; Διηπόρουν καὶ ἐξίσταντο αἱ γυναῖκες, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. Ἀλλὰ ἄγγελος «μηνυτής», «ἐξαστράπτων», ἔφερεν εἰς αὐτὰς τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα. Ἐτρόμαξαν καὶ ἐθαμβώθησαν εἰς τὴν θέαν τῆς λαμπρότητός του. Ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ ὀπτασία τὰς ἐμβάλλει εἰς τοιοῦτον φόβον, ὥστε νὰ θέλουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ μνημεῖον, ὅπου μὲ τόσην ἀγωνίαν εἶχαν φθάσει.

σιν: «Ζῆτε τὴν Ὀρθόδοξόν σας πίστιν». Ἰδοὺ ποῖος ὁ δρόμος τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ «ἑνὸς δέ ἐστι χρεία». Μᾶς τὸν ὑποδεικνύει ἡ προσφιλής μας Νεολαία. Διότι τὸ περιεχόμενον τοῦ «ζῆτε τὴν Ὀρθόδοξόν σας πίστιν» δὲν εἶναι τι ἄλλο, εἰμὴ τὸ «ἑνὸς δέ ἐστι χρεία».

Ὅλα τὰ προβλήματά μας· ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σοβαρὰ καὶ τὰ μεγάλα, ποὺ ἀντιμετωπίζομεν ὡς ἐθνικοθρησκευτικὴ ὀντότης, θὰ εὕρουν τὴν καλλιτέραν, ἐπωφελεστέραν καὶ ἐπιτυχεστέραν λύσιν των, ἂν δίδωμεν περισσότερον χρόνον σκέψεως καὶ ἐργασίας εἰς τὸ «ἑνὸς δέ ἐστι χρεία»· ἂν καταγινώμεθα περισσότερον μὲ τὴν καλλιέργειαν καὶ διατροφὴν τῆς ψυχῆς μας μὲ τὰς ἀθανάτους, τὰς ἀκαταλύτους, τὰς σωστικὰς ἀληθείας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖ ὁ μόνος ἀληθὴς καὶ ἀλάθητος Ὁδηγός, ὁ Σωτὴρ μας Ἰησοῦς Χριστός. Ἂν παραλείψωμεν αὐτὸ τὸ καθῆκον, κανέν, ἀπολύτως κανὲν ἄλλο πρᾶγμα δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν παράλειψιν αὐτήν. Θὰ συζητῶμεν διαρκῶς, θὰ κάμνωμεν βῆμα σημειωτόν, θὰ ἐπανερχώμεθα ἐπὶ τῶν ἰδίων, θὰ χάνωμεν χρόνον πολύτιμον εἰς ἀπεράντους καὶ ἀκάρπους συζητήσεις, θὰ καταστρώνωμεν σχέδια, θὰ λαμβάνωμεν ἀποφάσεις· ἀληθινὴν ὅμως πρόοδον δὲν θὰ σημειώνωμεν. Διότι ὁ Μόνος, ὁ Ἀλάθητος Ὁδηγός, ὁ χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς προειδοποίησεν: «Ἑνός ἐστι χρεία».

Ἀλλὰ τὴν ἔκπληξιν αὐτὴν διαδέεται ἄλλη ἔκπληξις, «καταστέλλουσα τὸν θόρυβον τῆς ψυχῆς αὐτῶν». Ὁ ἄγγελος τὰς προσφωνεῖ καὶ λέγει: «Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; Τί δὲ τὰ σώματα τῷ ζῶντι κομίζετε;» «Θαρσεῖτε!» «Παυσάσθω ὑμῖν τὰ δάκρυα μετελθόντα νῦν εἰς χαράν». «Τὴν ἀπατήφειαν εἰς χαρὰν μετατρέψατε». «Ῥεῖθρα δακρυρόων θρήνων ἀναστείλασαι, ῥήματα χαρμόσυνα διατορθμεύετε νῦν». «Ἐξανέτειλε τὸ φῶς». «Δραμοῦσαι χαρᾷ εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις».

Εἶναι ἀπερίγραπτος πλέον ἡ ἀναλλίασίς των. Ὁ Σωτήρ, καθὼς εἶχε προείπει, ἀνέστη! Δὲν μένει ὥρα παρὰ νὰ κηρύξουν τὸ «χαρμόσυνον Πάσχα» καὶ εἰς τοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι ἐκρύπτοντο, καὶ νὰ φέρουν εἰς αὐτοὺς τὰ χαροποιὰ «σύμβολα» καὶ ὅπως ἦσαν οἱ πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως νὰ γίνουν καὶ οἱ πρῶτοι κήρυκες αὐτῆς.

Ὁποία ὑψηλὴ ἀποστολὴ καὶ ὁποία τιμὴ δι' αὐτάς, αἱ ὁποῖαι «τὴν τάξιν ἀφιέμεναι τῶν πρὶν μυροφόρων, ὡς Εὐαγγελίστριαι ἐθεωρήθησαν...».

Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν ὕμνων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς Μυροφόρους μεγαλυτέραν ζωηρότητα καὶ δύναμιν ἔχει ὁ περιεχόμενος εἰς τὰ στιχηρὰ τῶν Αἴνων τοῦ Γ΄. ἦχου, εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυριακῆς. Ὁ ποιητής, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, ὅπου γίνεται λόγος περὶ δευτέρας ἐπιστροφῆς τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς εἰς τὸν τάφον, τὴν παρουσιάζει «ὀλοφυρομένην, κλαυθμῷ βοῶσαν»: «... Ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν». «Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Ἔδειξαν λοιπὸν αἱ Μυροφόροι ἐρὸν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν, ἠξιώθησαν δὲ τῆς τιμῆς νὰ γίνουν οἱ πρῶτοι κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως, ὥστε δικαίως νὰ δύναται κάθε πιστὸς νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ: «Χριστῷ φέρουσιν αἱ μαθήτριαι μῦρα, ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον ὡς μῦρον φέρω».

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΜΑΝΑ ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ

Ἀφιερώνεται στὴ Χριστιανὴ Μητέρα.

Θέ μου, νὰ κάνω σὲ Σένα θερμὴ προσευχὴ γιὰ τὴ Μάνα!
Θέ μου, ἡ ἀγάπη Σου ἂς εἶν' πιὸ βαθειά, πιὸ γλυκειὰ γιὰ τὴ Μάνα!
Μέσα της κάμε ν' ἁπλώνεται πάντα ἡ δική Σου γαλήνη,
καὶ στὶς πληγὲς τῆς καρδιᾶς της ἡ χάρι Σου βάλσαμο ἂς γίνῃ.

Μάνα γλυκύτατη, Μάνα οὐρανόσταλτη, ἀτίμητη Μάνα!
δὲ σὲ θαμπώνουν ἀπάτες ἐσένα κι' ὀνείρατα πλάνα.
Πάνω στὸ χρέος ἀκοίμητη ἐσύ, νύχτα-μέρα σκυμμένη,
τ' ἄπειρο ἀκοῦς μέσ' στὰ χάη μιὰ-μιὰ τὶς στιγμὲς νὰ σημαίνῃ.
Τόσο ἡ ψυχή σου εἶν' ἁπλῆ, ποὺ μιλᾶ μὲ τ' ἀμίλητα πλάσματα,
κι οὔτε γελιέσαι ποτὲ μ' ὅσα φτιάνει τὸ ψέμα φαντάσματα.

Μάνα, ἡ στοργή σου μεγάλη κι' ἀπέραντη ὅσο κι' ἡ πλᾶσι!
Ποιὸς θὰ μπορέσῃ ὡς βαθειὰ τὴν καρδιά σου ποτὲ νὰ διαβάσῃ;
Μάνα, ἡ στοργή σου πασίχαρη σὰν τὶς ἀχτῖδες τοῦ ἥλιου,
μέσ' στὴ χαρὰ τοῦ χρυσοῦ προσκαλεῖ μαγικοῦ σου βασίλειου.
Πῶς μὲ βελούδινα δάχτυλ' ἀγγίζεις τοὺς πόνους μας καὶ τοὺς γλυκαίνεις!
Μάνα γλυκύτατη, ὅλα τὰ βάσανα σὺ τ' ἀπαλαίνεις!

Πάνω ἀπ' τὸ λίκνο μας σκύβοντας, ἄγγελε — ὢ τὴ χαρά σου!
τὰ μεταξένια σου ἁπλώνεις φτερά, τὰ μεγάλα φτερά σου.
Ὦ, τὸ γλυκό, τὸ τρυφερό σου, μανοῦλα, κι' ὁλόθερμο φίλημα,
στοῦ βρεφικοῦ μας ὀνείρου τ' ἀθῶο κι' ἁπλὸ παραμίλημα!
Ὦ, πῶς πονᾶς ὅταν βλέπεις ἐμᾶς στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου,
καὶ στοὺς δικούς μας κινδύνους, καλή, πόσα φίδια σὲ ζώνουν!

Πόσες φορὲς σοῦ τρυπᾶμε, φτωχή, τὴν καρδιὰ μὲ μαχαῖρι,
καὶ πόσες ἄλλες σηκώσαμε ἀπάνω σου βέβηλο χέρι!
Πόσες φορὲς σ' ἀνεβάσαμε ἀπάνω σὲ ξύλον ὀδύνης,
δίχως ἐσὺ καὶ μιὰ λέξι πικρὴ παραπόνου ν' ἀφήνῃς!
Κι' ὤ, πόσες ἄλλες φορὲς στοῦ φριχτοῦ Γολγοθᾶ μας τὰ σκότη
μόνη σου κλαῖς, σ' ἕνα θρῆνο βουβό, τὴ χαμένη μας νιότη!

Ὅλα μᾶς τἄμαθες, Μάνα γλυκύτατη, ἀτίμητη Μάνα,
καὶ μὲ τῆς Πίστης μας τ' ἅγιο μᾶς ἔθρεψες κι' ἄφθαρτο μάννα.
Ἕνα κομμάτι χρυσάφι μᾶς ἔκρυψες μέσα βαθειά μας,
νὰ μπουμπουκιάσουν οἱ ἀνθοὶ λαχταρᾶς τοῦ καλοῦ στὴν καρδιά μας.
Μάνα! ποῦ βρῆκες τὴν τόση στοργή, τὴν ἀγάπη τὴν τόση;
Μέσ' στὴν ψυχή σου ἀπ' τὸ χέρι τοῦ Πλάστη μας ἔχει φυτρώσει!

Μάνα, ποὺ πῆρες ἀπ' ὅλα τὰ πλάσματ' ἀνώτερο θρόνο,
ἄφθαρτη μένει κι' ἀνέγγιχτ' ἡ δόξα σου μέσα στὸ χρόνο.
Μέσ' στὴν ἀγκαλιά σου, ὦ θαῦμα! κρατᾶς τὸ Θεό μας, Μητέρα,
κι' εἶσαι ἀπ' τὴ γῆ κι' ἀπ' τοὺς κόσμους τῶν ἄστρων, ἐσύ, Πλατυτέρα!

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

('Απὸ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Στὶς Πηγὲς τῶν Ὑδάτων»)

Talks With Sunday School Teachers

By X. DIAMOND
Director of Sunday Schools

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΣΥΧΝΑ ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς ἀπαισιοδοξίας νὰ διακηρύττῃ τὸν ἀποχρωματισμὸ καὶ τὴν κατάπτωσι τῆς θρησκευτικότητος στὴ χώρα αὐτή. Ἡ Ἐκκλησία, λέγει ἡ φωνὴ αὐτή, ἔχει παύσει νὰ ἀσκῇ γοητεία στὰ πλήθη. Ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ δὲν συμμετέχει σὲ κανένα εἶδος λατρείας καὶ δὲν ἀποτελεῖ ὀργανικὸ μέλος κανενὸς δόγματος. Συνεχῶς ἐντείνεται ἡ τάσις πρὸς τὴν θρησκευτικὴ ἀδιαφορία.

Ἀνάμεσα στὶς ἱερεμιάδες αὐτὲς ἀντήχησε τελευταίως παρήγορος ἡ ἀλάθητος φωνὴ τῆς στατιστικῆς καὶ τῆς ἀντικειμενικῆς παρατηρήσεως. "Our churches rise again," εἶναι ἡ χαροποιὸς καὶ αἰσιόδοξος εἴδησις καὶ συγχρόνως ὁ τίτλος ἑνὸς διαφωτιστικοῦ ἄρθρου, ποὺ στηρίζεται σὲ ἀριθμοὺς καὶ προέρχεται ἀπὸ αὐθεντικὴ πηγή, τόν Clarence W. Hall, executive editor of the "Christian Herald."

Στὴ σημαντικὴ αὐτὴ μελέτη διαβάζομε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ θρησκεία στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες διανύει σήμερα μιὰ περίοδο εὐρωστίας, ποὺ δὲν ἐγνώρισε ποτὲ πρίν. Τὰ μέλη τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1929 ἀνῆλθον εἰς πλέον τῶν 95 ἑκατομμυρίων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1955. Τὸ κέρδος ἀνέρχεται σὲ 90%, ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς ηὐξήθη μόνον κατὰ 31.4%. Κατὰ τὴν ἴδια περίοδο ἀνηγέρθησαν 58,000 ἐπὶ πλέον οἰκοδομήματα λατρείας, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ναῶν καὶ συναγωγῶν ἀνῆλθε σὲ 295,000....

Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐννοίας ὅτι «αἱ ἐκκλησίαι εἶναι ἄθροισμα ἀνθρώπων» πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κατὰ μέγα μέρος στὰ ἑκατομμύρια τῶν νεοεισερχομένων στὰς τάξεις τῆς θρησκείας. Οἱ ἄνδρες ἰδιαιτέρως. Κύτταξε γύρω σου, ὅταν θὰ πᾷς στὴν ἐκκλησία. Πρόσεξε πόσο μεγάλος εἶναι ὁ ἀριθμός των. Οὐδέποτε μέσα σὲ μιὰ ἑκατονταετία ὑπῆρξε τόσο μεγάλη ἡ ἀναλογία τῶν ἀνδρῶν μέσα στὸ ἐκκλησίασμα....

Ἡ νεότης ἐπίσης. Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαῖα σημεῖα τῆς ἀναζωογονήσεως τῆς θρησκείας σήμερα εἶναι ἡ ἐπάνοδος τῶν νέων καὶ νεανίδων στὶς ἐκκλησίες—ἀπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τῶν σπουδαστῶν τῶν κολλεγίων. Ἡ νεανικὴ ἡλικία διψᾷ γιὰ θρησκεία, ποὺ νὰ προσαρμόζεται στὴ ζωὴ καὶ νὰ τὴν κατευθύνῃ σὲ ὅλες τὶς φάσεις τῆς ζωῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ δοθῇ ἰσχυρὰ ἔμφασις στὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή.

Μέχρι τὰ τελευταῖα σχετικῶς χρόνια τὸ Κατηχητικὸ Σχολεῖο ἐθεωρεῖτο ἀμελητέα ποσότης. Ἡ θέσις του ἦτο ἀσήμαντος στὴν κοινὴ συνείδησι. Ἡ ἐκκλησία ἦτο κυρίως «ἱερὸς τόπος» γιὰ τελετὲς καὶ κήρυγμα ἀπ' ἄμβωνος. Τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐλειτουργοῦσαν σὲ ὑγρὰ καὶ σκοτεινὰ ὑπόγεια ἢ προχείρως καὶ χονδροειδῶς κατασκευαζόμενα παραρτήματα. Οὐδεμία ἢ ὀλίγη προσοχὴ ἐδίδετο στὴν ψυχαγωγία καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερη στὴν εὐπρέπεια τῶν χώρων διδασκαλίας.

Σήμερα, μὲ 262,000 κατηχητικὰ σχολεῖα ἐν λειτουργίᾳ καὶ μὲ ἀριθμὸν μαθητῶν 35 περίπου ἑκατομμύρια, ὑπάρχει ἰσχυρὰ τάσις νὰ ἐξασφαλισθῇ περισσότερον εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα καὶ περισσότερον κατάλληλοι καὶ ἐπαρκεῖς συνθῆκαι ἐργασίας. Συνεχῶς κατασκευάζονται μικρὰ ναΐδρια, εἰδικὰ κέντρα λατρείας καὶ συγχρονισμένες αἴθουσες διδασκαλίας μὲ ὡραίους καὶ εὐχάριστους χρωματισμούς. Ὑπάρχουν αἴθουσες νηπιαγωγείων, ἐφωδιασμένες μὲ παιγνίδια καὶ εἰδικευμένο προσωπικό, ὅπου νέα ἀνδρόγυνα ἠμποροῦν νὰ ἐμπιστεύωνται τὰ μικρὰ παιδιά τους, καθ' ὃν χρόνον ἐκκλησιάζονται. Εὑρίσκει ἀκόμη κανεὶς εἰδικὰ διαμερίσματα γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν προκαταρκτικῶν τμημάτων μὲ μικροσκοπικὰ καθισματάκια καὶ τραπεζάκια καὶ ὅλα τὰ ἄλλα σύγχρονα μέσα....

Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία γιὰ τὴν παροῦσα ἀναζωογόνησι τῆς θρησκευτικότητος, ποὺ ἀποτελεῖ «τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς ἐθνικῆς μας ἰσχύος», καταλήγει ὁ διαπρεπὴς ἀρθρογράφος, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὡδήγησε στοὺς ναοὺς ὅλων τῶν δογμάτων μεγάλες λεγεῶνες ἀπὸ νέους πιστοὺς καὶ ὁδηγεῖ καθημερινῶς περισσοτέρους. Αὐτὰ τὰ νέα ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν, ποὺ ἔχουν ὅλο τὸν τόνο τῆς φρεσκάδας καὶ τῆς φλογερότητος τοῦ νεοφωτίστου, ἀποτελοῦν τὴν μεγαλύτερη πρόκλησι καὶ συγχρόνως τὴν πιὸ μεγάλη εὐκαιρία γιὰ δρᾶσι στὶς ὠργανωμένες ἐκκλησίες σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς Ἀμερικῆς».

Αὐταὶ εἶναι αἱ διαπιστώσεις τῆς στατιστικῆς καὶ τῆς ἀντικειμενικῆς παρατηρήσεως γιὰ τὴν ἀναζωογόνησι τῆς θρησκευτικότητος στὴ χώρα αὐτὴ γενικῶς καὶ γιὰ τὴν ἀνά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 114ην σελίδα)

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

1. ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ

('Από τὸ βιβλίον «'Η ἐν Χριστῷ Ζωὴ» 'Ιωάννου Πρωθιερέως τῆς Κρονστάνδης. Μετάφρασις ἐκ τοῦ 'Αγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Κου Μιχαήλ.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΤΑ ΠΑΘΗ τῆς ψυχῆς εἶναι μεταδοτικά· π.χ. ἡ κακία καὶ ὅταν ἀόμη δὲν ἐκφρασθῇ μὲ λόγους—καὶ ταν δὲν ἐκδηλωθῇ μὲ πράξεις, ἀλλ' ὶναι κρυμμένη εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἰντανακλᾶται ἐλαφρῶς εἰς τὸ πρόωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς — ἀμέως μεταδίδεται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἰνθρώπου, κατὰ τοῦ ὁποίου τρέφω ἡν κακίαν, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ τὴν ἐν'ooῦν' ἂν ταράσσωμαι ἀπὸ κανὲν ἰάθος, ἡ ταραχή μου μεταδίδεται ἰὶς τὴν καρδίαν ἄλλου, ὅπως ἡ ἰνευματικὴ ἐκχείλισις ἀκαθάρτου ρεύματος ἀπὸ μίαν ἠλεκτρικὴν στήλην εἰς τὴν ἄλλην. "Αν ἐκριζώσῃς ἀπὸ ἐντός σου τὸ πάθος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐκριζώνεις τὸ αὐτὸ ἰάθος καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τὴν ἰδιάν του· ὅταν εἰρηνεύσῃς, καὶ αὐτὸς θὰ εἰρηνεύσῃ. Πόσον στενὴ ἐπικοινωνία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ψυχῶν! Πόσον ἀληθινοὶ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ 'Αποστόλου: «ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη» ('Εφ. 4, 25), «ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμὲν» (1 Κορ. 10, 17), «ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων» (Πράξ. 17, 26). Διὰ τοῦτο ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἀπαιτεῖ νὰ «ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν» (Ματ. 22, 39). 'Επὶ τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως τῶν ψυχῶν μας στηρίζεται ἡ ἀποτελεσματικότης ἢ μὴ ἀποτελεσματικότης τῶν λόγων τοῦ ἱεροκήρυκος· ἂν ὁ ἱεροκήρυξ δὲν ὁμιλῇ ἐκ τῆς καρδίας του, ἀλλ' ὑποκριτικῶς, οἱ ἀκροαταὶ μὲ τὸ ἐσωτερικόν τους ἔνστικτον, ἐννοοῦν ἀμέσως τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν λόγων τοῦ ἱεροκήρυκος πρὸς τὴν καρδίαν του, τὴν ζωήν του, καὶ οἱ λόγοι του δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχουν, ἂν ὁ ἱεροκήρυξ εἰλικρινῶς ὡμίλει πρὸς αὐτοὺς καὶ μάλιστα, ἂν οὗτος ἐν τῇ πραγματικότητι ἐξετέλει τὰ ὅσα ἔλεγε. Πραγματικῶς μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ὑπάρχει ἐπίσης στενὴ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς, καλαί, εὐσεβεῖς, εἰλικρινεῖς διαθέσεις καὶ ἰδιαιτέρως καλὰ ἔργα μεταδίδονται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων.

'Ως ἱερεύς, προσεύχου ὑπὲρ πᾶν ἄλλο διὰ τὴν κάθαρσιν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας, διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν ἰδικήν σου ἀνακαίνισιν· διότι, μολονότι συχνὰ πίνεις τὸ Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τρώγεις τὴν ζωοποιὸν σάρκα τοῦ 'Αμνοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἱκανὰ νὰ σὲ ἀναγεννήσουν καὶ ἀνακαινίσουν, ὅμως ἕνεκα τῆς ἀμελείας σου ἀκόμη δὲν ἀνεγεννήθης οὔτε ἀνεκαινίσθης, ἀλλ' εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας σου παραδίδεσαι εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα παρεδίδεσο προτήτερα. Πρόσφερε, λοιπόν, εἰς τὸν Θεὸν προσευχὴν θερμὴν διὰ τὴν ἀναγέννησιν σοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον εὐάρεστος εἰς τὸν Θεὸν θυσία. Πρόσφερε τὴν προσευχήν σου μὲ πίστιν, σταθερὰν πεποίθησιν καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον· διότι εἰς 'Εκεῖνον, ὁ 'Οποῖος ἦλθε διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ἔνδυμα νέον ἐκ τοῦ παλαιοῦ καὶ νὰ χύσῃ οἶνον νέον εἰς παλαιὰς φιάλας, προσευχὴ πρὸς ἀναγέννησιν εἶναι θυμίαμα εὐῶδες καὶ συμπίπτει μὲ τοῦ Κυρίου τὸν σκοπὸν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία εἶχε φθαρῇ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας.

'Ο ἱερεὺς ὀφείλει νὰ προσπαθῇ μὲ κάθε τρόπον νὰ διατηρῇ ἐντός του θάρρος, τόλμην, παρρησίαν, εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ ἀσωμάτου ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος διαρκῶς σπείρει ἐντὸς αὐτοῦ τὸν φαντασιώδη φόβον του καὶ τὸν ἀνόητον τρόμον του· ἄλλως, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιτηρητὴς τῶν ἀνθρωπίνων κακιῶν, οὔτε ἀληθὴς τελετουργὸς τῶν μυστηρίων. 'Η παρρησία εἶναι μέγα δῶρον τοῦ Θεοῦ καὶ μέγας θησαυρὸς τῆς ψυχῆς· Τὸ θάρρος καὶ ἡ τόλμη παίζουν σπουδαιότατον μέρος εἰς τῆς γῆς τὴν βιοπάλην, διότι ἁπλῶς κάμνουν θαύματα· εἰς τὴν πνευματικὴν ὅμως πάλην κάμνουν περισσότερα.

Πόσον ἁγνὰ καὶ πνευματικὰ ὀφείλουν νὰ εἶναι τὰ χείλη τῶν ἱερέων, οἱ ὁποῖοι τόσον συχνὰ προφέρουν τὸ ἁγιώτατον ὄνομα τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος! Πόσον δὲ περισσότερον πνευματικαὶ καὶ ἁγναὶ ὀφείλουν νὰ εἶναι αἱ καρδίαι των διὰ νὰ ἔχουν καὶ αἰσθάνωνται ἐντός των τὴν γλυκύτητα τοῦ τιμιωτάτου, ἐνδόξου καὶ ἀξιολατρεύτου τούτου ὀνόματος! "Ω, πόσον μακρὰν πρέπει νὰ ἀποσύρεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις, διὰ νὰ μὴ γίνεται σάρξ, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικήσῃ! Ποῖαι σαρκικαὶ ἡδοναὶ ἠμποροῦν νὰ ὑπάρξουν διὰ τὸν ἱερέα, ἐφόσον αὐτὸς ὀφείλει νὰ θέλγεται μόνον ἐν τῷ Κυρίῳ, διὰ νὰ τοῦ δίδῃ Οὗτος τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας του; Ποῖαι σαρκικαὶ ἡδοναὶ ἠμποροῦν νὰ ὑπάρξουν διὰ τὸν ἱερέα, ἀφοῦ αὐτὸς ἔχει τόσα πνευματικὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτουν εἰς αὐτὸν τὰς ποικίλας των πνευματικὰς ἢ σωματικὰς ἀδυναμίας, πρὸς τὰς ὁποίας αὐτὸς πρέπει νὰ συμπαθῇ καὶ διὰ τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰλικρινεῖς καὶ ὑγιεῖς συμβουλάς, καὶ ἀφοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀφείλει νὰ ἀγωνίζεται προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καὶ μετὰ δακρύων ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν καὶ καταφάγῃ αὐτὰ ὁ νοητὸς λύκος καὶ διὰ νὰ τὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς νὰ προοδεύουν εἰς ζωὴν καὶ πίστιν καὶ πνευματικὴν σοφίαν; Ποῖαι σαρκικαὶ ἡδο-

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 112ης σελίδος)

πτυξι καὶ προαγωγὴ τοῦ κατηχητικοῦ κινήματος εἰδικώτερα.

Ἐφαρμόζονται στὴν ἰδική μας περίπτωσι αἱ παρατηρήσεις αὐταί; Ἐν μέρει ναὶ καὶ ἐν μέρει ὄχι.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ὅ,τι ἔχομε δημιουργήσει ἀπὸ ἀπόψεως κοινοτικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καὶ κατηχητικῆς ὀργανώσεως, ὅπως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ναοοικοδομικῆς, τὸ ἀπεκτήσαμε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὴν περίοδο τῆς 25ετίας, στὴν ὁποία ἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω συγκριτικὴ μελέτη.

Χωρὶς ἀμφιβολία ἐπίσης τὰ ἐνεργὰ μέλη τῶν ἐκκλησιῶν μας συνεχῶς αὐξάνουν, οἱ ναοί μας διαρκῶς πολλαπλασιάζονται, τὸ ἐκκλησίασμά μας σήμερα εἶναι πυκνότερο ἐν συγκρίσει πρὸς παλαιότερες ἐποχὲς καὶ ἀκόμη τὸ Κατηχητικόν μας Σχολεῖον μετατοπίζεται σταθερῶς πρὸς τὸ προσκήνιο.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι βεβαίως σπουδαιότατα ἐπιτεύγματα καὶ τιμοῦν τὴν ὁμογένεια καὶ τὴν ἡγεσία αὐτῆς, ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι συνετελέσθησαν σὲ τόσο βραχὺ χρονικὸ διάστημα καὶ μὲ τόσο γοργὸ ρυθμό.

Ὑπάρχουν ἐν τούτοις μερικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσέξωμεν ἰδιαιτέρως, γιὰ νὰ ὑψωθοῦμε πλήρως στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ὅπως διαζωγραφίζεται στὴν ἀνωτέρω μελέτη. Αὐτὰ εἶναι:

α) Ἡ προσπάθεια νὰ φέρωμε στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς καὶ νὰ τοὺς καταστήσωμε μέλη ἀφωσιωμένα καὶ ἐνεργά. Τὸν Ἕλληνα διακρίνει ἐκ παραδόσεως ἰσχυρὰ θρησκευτικότης. Ἐὰν λοιπὸν ἡ αὔξησις τῶν μελῶν τῶν ἐκκλησιῶν ὅλων τῶν δογμάτων ἀνῆλθε κατὰ τὴν τελευταία 25ετία εἰς 90%, οἱ ὁμογενεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ 100%.

β) Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἡ ὁμογένεια ἀπέκτησε τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν ὑπερτριακοσίων ναῶν της, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς ἀνανεοῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται. Γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἀνέγερσι τοῦ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ τῶν ναῶν αὐτῶν ἐπεκράτησεν ἡ παλαιὰ ἀντίληψις, ὅτι ὁ ναὸς εἶναι ἁπλῶς «ἱερὸς τόπος λατρείας» καὶ ὀλίγη πρόνοια ἐλήφθη γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι καὶ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν — ἐκπαιδευτικῶν, μορφωτικῶν, ψυχαγωγικῶν — ἀναγκῶν τῆς ὁμογενείας. Εἶναι ὅμως παρήγορον, ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ κατανοεῖται ὁλοὲν καὶ περισσότερον καὶ ὅτι ἀρκεταὶ κοινότητες ἀνήγειραν καὶ πολλαὶ ἄλλαι σχεδιάζουν νὰ ἀνεγείρουν κοινοτικὰ κέντρα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι καὶ τῶν ζωτικῶν αὐτῶν σημείων. Τόσον αἱ θρησκευτικαὶ καὶ αἱ ἄλλαι πολλαπλαῖ εἰδικαὶ ἀνάγκαι τῆς ὁμογενείας, ὅσον καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἐπιβάλλουν νὰ δοθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερος ρυθμὸς στὴν ἀνέγερσι τῶν κέντρων αὐτῶν μὲ ὅλους τοὺς ἀναγκαίους χώρους καὶ τὶς ἀπαραίτητες εὐκολίες γιὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀντιμετώπισι καὶ τῶν ἐξωλατρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Τώρα, τὸ σύνθημά μας πρέπει νὰ εἶναι «συγχρονισμένα κοινοτικὰ κέντρα». Τὸ σύνθημα αὐτὸ ἔχει ἤδη ριφθῇ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ μας Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ἡ ἀπήχησις εἶναι ζωηρά.

γ) Τὸ κατηχητικό μας κίνημα ἔχει σημειώσει ἀσφαλῶς σημαντικὴ πρόοδο. Τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων καὶ τῶν κατηχητοπαίδων μας, ὅσον καὶ ἡ ὅλη κατηχητική μας κίνησις, δεικνύουν ὅτι καὶ ἡ ἰδική μας νεανικὴ ἡλικία διψᾷ γιὰ θρησκευτικὴ μόρφωσι, ὅτι καὶ ἡ ὁμογένειά μας ἔχει κατανοήσει τὴ σημασία τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου καὶ ἀκόμη πάνω ἀπ' ὅλα, ὅτι ἡ πνευματική μας ἡγεσία ἔχει δώσει τὴν πρέπουσα ἔμφασι στὴν θρησκευτικὴ ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων μας.

Εὑρίσκεται ὅμως τὸ κατηχητικό μας σχολεῖο στὴ θέσι καὶ τὴ γραμμή, ποὺ ἐπιβάλλει τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς; Ἔχει μετακινηθῆ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ καὶ κοινόχρηστο ὑπόγειο τῆς Ἐκκλησίας σὲ κτίρια μὲ συγχρονισμένες αἴθουσες διδασκαλίας καὶ φωτεινὰ χρώματα; Διαθέτει αἴθουσες νηπιαγωγείων καὶ διαμερίσματα γιὰ μικρὰ παιδιὰ μὲ τὰ ἀπαραίτητα εἰδικὰ ἔπιπλα καὶ μέσα; Διαθέτει τὸν ἐξοπλισμὸ ἐκεῖνο, ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ ἀπαιτήσεις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς;

Δυστυχῶς πολὺ ὀλίγαι εἶναι αἱ περιπτώσεις, ποὺ ἠμποροῦμε νὰ ἀπαντήσωμε καταφατικῶς. Μόνον αἱ κοινότητες, ποὺ ἀπέκτησαν κοινοτικὰ κέντρα μὲ εἰδικὲς αἴθουσες διδασκαλίας εἶναι δυνατὸν νὰ καυχηθοῦν ὅτι ἔχουν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς συγχρονισμένο κατηχητικὸ σχολεῖο. Καὶ ἐδῶ λοιπὸν στὴν ὅλη μας προσπάθεια νὰ δημιουργήσωμε τοὺς ἀπαραίτητους ὅρους γιὰ τὴν προώθησι καὶ τὸν συγχρονισμὸ τοῦ κατηχητικοῦ μας ἔργου, ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια συνθήματά μας πρέπει νὰ εἶναι: «Ἐξασφάλισις καταλλήλων, συγχρονισμένων καὶ ἐπαρκῶς ἐξωπλισμένων χώρων γιὰ τὴν κατηχητικὴ διδασκαλία». Στὴν οὐσία τὸ σύνθημα αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ ταυτόσημο μὲ τὸ προηγούμενο: «συγχρονισμένα κοινοτικὰ κέντρα».

ναὶ ἠμποροῦν νὰ ὑπάρξουν διὰ τὸν ἱερέα, ἀφοῦ αὐτὸς ὀφείλει συχνὰ νὰ τελῇ τὰς ἀκολουθίας ἐν τῷ ναῷ καὶ νὰ ἵσταται πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ὀφείλει συχνὰ νὰ τελῇ τὴν Θείαν καὶ θαυμασιωτάτην Λειτουργίαν καὶ νὰ εἶναι ὁ τελετουργὸς καὶ μέτοχος τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων· ἀφοῦ, ἐν γένει, ὀφείλει τόσον συχνὰ νὰ τελῇ μυστήρια καὶ προσευχάς; Ἡ καρδία, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ σαρκικὰς ἡδονάς, εἶναι ἄπιστος εἰς τὸν Κύριον. «Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ» (Ματ. 6, 24).

THE ZOE BROTHERHOOD*

By HERBERT STROUP

HERBERT STROUP is professor of sociology and anthropology and dean of students at Brooklyn College. While on sabbatical leave 1953-54, Dr. Stroup was director in Greece for the Congregational Christian Service Committee. During that time he was in close touch with leaders of the Greek Orthodox Church as well as with many Greek laymen.

ZOE means "life." The Zoe Brotherhood of Theologians aims to bring new life to the Orthodox Church of Greece. It is a movement created by Greek church leaders with the object of discovering and practicing improved means of communicating the gospel to the people. They are rethinking the role of the gospel in their nation's culture. They are using new methods, mainly taken from Western Protestant Christianity, for the spread of the faith. The Zoe Brotherhood exemplifies the perennial task of the theologian on both its theoretical and practical sides.

This movement was founded in 1911 by Archimandrite Eusebius Matthopoulos. In common with a small group of devoted fellow priests, Matthopoulos clearly perceived the need for constant revival and spiritual growth among the clergy, and likewise the need that Christian leadership should assume peculiar responsibility for the recruitment of new leadership. To those ends a varied program of training was instituted.

The members of the brotherhood at present number about sixty-five, clergymen and laymen, all graduates in theology. They work in cooperation with the Greek Orthodox Church. In addition there are about twenty-five lay members who, though not professional theologians, are inspired by the same principles and the same revivalist passion as the theologian members.

The brotherhood itself supports its program; it does not accept gifts or subsidies from any source outside its own membership or raise funds through sale of its writings or services. Thus it is in large measure an independent organization and is able to maintain considerable freedom of expression.

The Zoe Brotherhood has employed a variety of means to achieve its purposes; namely the spread of the gospel and the recruitment and strengthening of Christian leadership in Greece. To many Western Protestants some of the means it has used will not seem in accord with the fundamental responsibility of the theologian. But this judgment may be owing in part to the fact that Western Protestants, and perhaps especially Western theologians, make a rather sharp division between "pure" theology and practical theology. Among us the task of theology is rarely seen as including responsibility for suggesting new social and ecclesiastical forms for the embodiment of theological insights. Thus our "religious educationist" is hardly expected to know very much about the basic problems of theology. This may be an extreme characterization as applied to many American religious leaders, but perhaps it does contain enough validity to account for the surprise that may strike some when they learn that this theological brotherhood is deeply concerned about social and church institutions for the expression of Christian values.

I

First among the methods used by the members is preaching. They have organized a countrywide crusade which has brought preaching to new prominence in Greece. For centuries the Orthodox Church in general has depended greatly on its rich liturgy to extend the Kingdom of God. But now, thanks largely to the brotherhood, preaching is recognized as an apt instrument for spreading knowledge of Christ. The Zoe men also give lectures to students, professional men and women, workers, parents, soldiers and other vocational groups. In this way they have made themselves available as teachers of the Word to a wide cross section of the Greek people.

Along with preaching, the brotherhood stresses the importance of the Holy Liturgy of the Orthodox Church. Like most old and formal liturgies, the Orthodox ritual tends to lose connection with practical life, and there is constant need for explanation of its relevancy. The members of the brotherhood have taken as a special responsibility the task of interpreting their church's regular liturgy and its occasional rites and services of intercession. There can be no doubt that they have helped make the liturgy more meaningful to the laity.

The brotherhood issues a weekly paper, called *Zoe*. Since its founding at the time of the establishment of the movement, the circulation of this journal has increased steadily, until now over 150,000 copies must be printed every week. *Zoe* is primarily a devotional paper, although it contains an assortment of articles and features for the whole family.

The brotherhood has also published various books. It has repeatedly printed the Bible (Old and New Testaments) and has issued commentaries on the biblical books. In its effort to reach all ages and classes it has published a graded series with moral and scientific

* Reprinted by permission of *The Christian Century* from the issue of March 16, 1955.

content. Sunday school teachers look to the brotherhood for material that will be helpful in their work.

In connection with the publication of the Bible, it should be pointed out that no adequate translation of Scripture has been available to the Greek people for centuries. This seems more than strange to Westerners, who are aware that the New Testament was originally written in Greek. Yet the differences between the ancient and modern languages are such that the recent publication of the Bible in demotic Greek — the commonly spoken Greek of today — represents a major achievement. In America, where publication of the Revised Standard Version Bible has been received with such enthusiasm in spite of the fact that many other versions were at hand, it may be difficult to understand that a developed people has had to wait so long for good translation. The full impact of this modern-language Bible on the religious and public life of Greece cannot yet be accurately gauged, but it is certain that its effect will be tremendous.

II

Another work the Zoe Brotherhood has undertaken is the creation of Sunday schools throughout Greece. The idea of the Sunday school came only recently into Greek Christian life; indeed the brotherhood was mainly responsible for its introduction. The Sunday school movement has grown significantly and has supplied a whole new dimension of Christian expression. The schools are divided according to age groupes into lower, middle and high. Many have lending libraries for their students. During the 1952-53 academic year the total number of such schools regularly running was 1,700, and the total number of boys and girls regularly attending was 150,000. These figures are small compared with the figures for American Sunday schools, but they are notable when one considers that not many years ago there was no such thing as a Sunday school in this ancient land. The movement is still growing and promises to become another important factor in Greek national life as well as in the strengthening of the church.

For the more serious Sunday school students, the brotherhood has formed special groups known as Christian Pupils Groups. These young people meet regularly for more intensive instruction in church history and the Bible and in current happenings in Greece and the world. Summer camps have been organized for the benefit of young church people generally, but with the particular object of providing a place where the Christian Pupils Groups may enjoy outdoor life during the summer and at the same time carry on additional studies of Christian principles. Recognizing the need for trained leadership for its various enterprises in Christian education, the brotherhood has also organized schools for catechists and group leaders.

III

Finally, the brotherhood takes special interest in the training of young men for the ministries of the Orthodox Church. It sees this as one of the most significant ways of strengthening the church and the nation. It provides opportunities for the seminarians to put their formal training into practice in the various Zoe programs, and endeavors to foster in them a deeper appreciation of the spiritual nature of their calling.

Thus the Zoe Brotherhood of Theologians conducts a broad program of Christian education which benefits all of Greece and moreover, the members say, brings enrichment to their own spiritual life and makes their theology more vivid and even more practical. While they stand in the main stream of the Orthodox faith that has been dominant in Greece for centuries, they are not partisan advocates of their own particular brand of Christianity. Indeed they have cooperated with various other Christian groups which also seek to serve the religious needs of the Greek people. As they see it, the chief need is that Christianity be taken seriously and become the vital force that alone can save this sorry and shaken world. In the two-score or more years that it has been at work, the Zoe Brotherhood has made a notable contribution to the religious life of Greece — a contribution that in time perhaps will be felt beyond the borders of the homeland.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ . . .

Τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς ΑΗΕΡΑ κυκλοφορεῖ εἰς περισσότερα τῶν 35 χιλιάδων ἀντίτυπα —

Τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς GAPA κυκλοφορεῖ εἰς περισσότερα τῶν 5 χιλιάδων ἀντίτυπα —

Τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς 'Επισκοπελιανῆς 'Εκκλησίας — ποὺ δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες 'Εκκλησίες τῆς χώρας αὐτῆς — κυκλοφορεῖ κάθε ἑβδομάδα σὲ 25 χιλιάδες ἀντίτυπα.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Τὸ ἐπίσημο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς 'Εκκλησίας μας ἐν 'Αμερικῇ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΟΝΟ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΣΕ 3,000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ . . .

ΜΕ ΜΙΚΡΑΝ ΠΡΟΠΑΘΕΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ . . . Κάθε Κοινότης—καὶ ἡ μικροτέρα ἀκόμη—νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς ἀποφάσεις τῆς Κληρικολαϊκῆς διὰ τὸν «Παρατηρητὴν» καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τοὐλάχιστον εἴκοσι νέους συνδρομητάς. Κάθε ἀναγνώστης νὰ ἐγγράψῃ ἕναν τοὐλάχιστον συνδρομητήν.

ΕΤΣΙ . . . 'Ο «Παρατηρητὴς» θὰ αὐξήσῃ τὴν κυκλοφορίαν του εἰς 10,000 ἀντίτυπα. Θὰ παύσῃ νὰ ἐπιβαρύνῃ οἰκονομικῶς τὸ ταμεῖον τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς. Θὰ γίνῃ πλουσιώτερος σὲ ὕλη καὶ ὡραιότερος σὲ ἐμφάνισι.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Τὸν τίτλον «Νέα Δοκιμασία» φέρει τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ Παρατηρητοῦ τοῦ μηνὸς Μαΐου παρελθόντος ἔτους. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε γράψει ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐνῷ αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν πληγαὶ ἦσαν ἀκόμη νωπαὶ εἰς τοὺς πληγέντας κατοίκους τῆς Μαρτυρικῆς Θεσσαλίας. Μετὰ ἓν ἀκριβῶς ἔτος καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Μαΐου τοῦ ἔτους τούτου εὑρισκόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἔκκλησιν, τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε πρὸς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς μας χριστιανούς, καλῶν αὐτοὺς νὰ σπεύσουν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν πληγέντων ἐκ σεισμῶν κατοίκων μιᾶς ὡραίας Θεσσαλικῆς καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν πόλεως τῆς μαρτυρικῆς μας πατρίδος, τοῦ Βόλου. Ἡ χριστιανική μας καρδία ἐπληγώθη καὶ πάλιν πόνου διὰ τὴν νέαν αὐτὴν δοκιμασίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν μας, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἐκ τοῦ ἡμερησίου τύπου πληροφορίας εἶναι ὁμοίας τραγικότητος μὲ τὴν καταστροφὴν τῶν Ἰονίων Νήσων. Τὸν πόνον αὐτὸν ᾐσθάνθη ἐντονώτατα καὶ ἡ πνευματική μας ἡγεσία εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἡ ὁποία ἔσπευσε νὰ στείλῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Στρατάρχην Παπάγον 10,000 δολλάρια, τὰ ὁποῖ εἶχον ἀπομείνει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰονίων Νήσων. Παραλλήλως δὲ πρὸς τὴν ὡραίαν αὐτὴν χειρονομίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας ἀπηύθυνε τὴν νέαν αὐτὴν ἔκκλησιν πρὸς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἄσκησις τῆς φιλανθρωπίας ὑπῆρξεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας μας βασικὸν καθῆκον κάθε ἐνσυνειδήτου τέκνου της. Ἡ «Ἐλεημοσύνη», ἤτοι ἡ ἀποστολὴ βοηθείας τῶν εὐπορούντων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐκείνας, ποὺ εἶχον ἀνάγκην, ἀπετέλει ἐκδήλωσιν ἐμπράκτου χριστιανικοῦ βίου ἀπὸ τῆς Ἀποστολικῆς ἐποχῆς. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας, εὐπορούντα καὶ μή, θὰ σπεύσουν ἀμέσως νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ ἀποστείλουν ὄχι μόνον ἐκ τοῦ περισσεύματος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος.

ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Ἀποτελεῖ γεγονὸς στατιστικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα μετὰ τὸν πόλεμον ἔτη τὸ θρησκευτικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως τῶν νέων ηὐξήθη καταπληκτικῶς. Εἶναι πλέον φανερὸν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι δύνανται νὰ προσφέρουν οὐσιαστικὴν βοήθειαν εἰς τὴν λύσιν τῶν πολυμόρφων καὶ πολυπλεύρων προβλημάτων τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἀληθῆ καὶ ἀσφαλῆ ὁδὸν σωτηρίας.

Ἡ διαπίστωσις αὕτη προσθέτει νέας καὶ σοβαρὰς εὐθύνας ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν. Ἐν ὄψει τῶν νέων τούτων εὐθυνῶν, εἰς τοὺς θεολογικοὺς κύκλους τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν συζητοῦνται καὶ σπουδάζονται οἱ τρόποι καὶ μέθοδοι, ποὺ θὰ καταστήσουν τὴν Θεολογίαν τῆς Ἐκκλησίας προσιτὴν εἰς τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ὑπηρετεῖ, καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων ἱερέων ἀνάλογον μὲ τὰς νέας συνθήκας ζωῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μελέτης ἑνὸς τοσοῦτον σοβαροῦ θέματος. Ἀναγνωρίζομεν ἀπολύτως ὅτι τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως εἶναι πολύμορφον καὶ πολύπλευρον καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ οὗτος σήμερον δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ μόνον τὴν Θεολογίαν, ἀλλὰ νὰ εἶναι συγχρόνως ἐξοπλισμένος μὲ ἱκανότητας καὶ γνώσεις διοικητικάς, ἐκπαιδευτικάς, ὀργανωτικὰς καὶ ἱκανὸς καὶ ἕτοιμος διὰ κοινωνικὴν δρᾶσιν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ μᾶς διαφύγῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ἁλίευσις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως προϋποθέτουν πρῶτα ἀπ' ὅλα προσωπικότητα μὲ ἀγάπην εἰς τὴν ἀποστολήν της, μὲ φλογερὰν πίστιν καὶ ἐνσυνείδητον ἐν Χριστῷ ζωήν. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν κυρίως ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἐφ' ὅσον μάλιστα κατὰ τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας μας «ἡ Ἱερωσύνη τελεῖται μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, τάξιν δὲ ἐπουρανίων ἔχει ταγμάτων».

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

Οἱ χρόνοι παρέρχονται καὶ ἡ ἱστορία, συνεχίζουσα τὸ ἔργον της, προσδίδει διαρκῶς νέας μορφὰς εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Παρὰ ταῦτα ὅμως μερικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος παραμένουν ζωηρὰ εἰς τὴν ὁμαδικὴν μνήμην καὶ ὑψώνονται διαρκῶς ὡς ὁρόσημα εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν καὶ πορείαν. Μεταξὺ τῶν γεγονότων τούτων ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέχει ἀσφαλῶς θέσιν πρωτεύουσαν.

Ἡ 29 Μαΐου τοῦ ἔτους 1955, ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως, εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος σκέψις καὶ συνείδησις στρέφονται πρὸς τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ ἀντλοῦν δύναμιν καὶ ἐνίσχυσιν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου τοῦ ἔθνους κατὰ τοὺς συγχρόνους καιρούς.

Κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἑδρεύῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς ὁ ζῶν κρῖκος πρὸς τὸ παρελθὸν τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ ὡς παράγων θετικὸς ἐξυπηρετήσεως τῆς Ἑλληνορθοδοξίας καὶ γενικώτερον τῶν σημερινῶν ἱστορικῶν δεδομένων καὶ σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, τοῦ Τουρκικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Οἱ ἁπανταχοῦ Ἑλληνορθόδοξοι δοκιμάζουν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου αὐτῆς, ζωηρὰ τὰ αἰσθήματα τῆς κοινῆς ἱστορικῆς των καταγωγῆς καὶ βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς συντελεστάς της.

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἱερέων μας, οἱ ὁποῖοι πραγματικῶς ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ», μᾶς γράφουν περίπου τὰ ἑξῆς: «Πάρα πολλὲς φορὲς προετρέψαμεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοὺς χριστιανούς μας νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ εἰς τὸν 'Ορθόδοξον Παρατηρητήν. Δυστυχῶς κανεὶς δὲν μᾶς ἤκουσεν», ἢ «Εἴπαμε εἰς τὸ 'Εκκλησίασμά μας τὰ καλύτερα λόγια γιὰ τὸ περιοδικόν. Μόνον δύο ἐζήτησαν νὰ ἐγγραφοῦν.»

Δὲν ἀρνούμεθα τὴν καλὴν πρόθεσιν τῶν ἱερέων αὐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἀρκεῖ μία ἀνακοίνωσις ἐκ τοῦ ἄμβωνος διὰ νὰ δημιουργήσῃ εἰς μίαν Κοινότητα σοβαρὰν κίνησιν καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ». Χρειάζεται μελετημένον πρόγραμμα ἐργασίας. Χρειάζεται ἀκόμα μία ἐνθουσιώδης ὁμὰς χριστιανῶν, νέων κυρίως, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἱερέως νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα αὐτό. Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ πείσωμεν τοὺς χριστιανούς μας ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ λαμβάνουν πνευματικὴν τροφὴν καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσωμεν ὅτι καὶ ὁ «Παρατηρητὴς» εἶναι μία πηγὴ πνευματικῆς τροφῆς. Καὶ ὅμως πολλοὶ ἱερεῖς τὸ ἐπέτυχον. Εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ Πατὴρ Παγιάτης ἀπὸ τὸ Ντέϊτον, 'Οχάϊο.

Τί ἔκαμεν ὁ Πατὴρ Παγιάτης καὶ ἐπέτυχεν νὰ μᾶς δώσῃ ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ πλέον τῶν ἑκατὸν συνδρομητῶν; "Ενα πολὺ ἁπλὸ πρᾶγμα. "Εκαμε τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ «Παρατηρητοῦ» ἔργον τῆς G. O. Y. A. τῆς Κοινότητός του. 'Ωνόμασε μίαν ἑβδομάδα τοῦ μηνὸς «'Εβδομάδα 'Εκστρατείας διὰ τὸ Περιοδικὸν τῆς 'Ιερᾶς μας 'Αρχιεπισκοπῆς», διεφώτισε δι' ἀγγελιῶν καὶ γραμμάτων τὰ μέλη τῆς Κοινότητός του περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς, (ἐδημιούργησε δηλαδὴ «κοινὴν γνώμην» περὶ τοῦ Παρατηρητοῦ) καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔστειλε τοὺς νέους εἰς τὰ σπίτια τῶν μελῶν τῆς Κοινότητός του διὰ νὰ ἐγγράψουν συνδρομητάς.

"Ητο δυνατὸν νὰ ἀποτύχῃ ἔπειτα ἀπὸ μίαν τοιαύτην προετοιμασίαν καὶ μὲ τοιοῦτου εἴδους ὀργάνωσιν; 'Ασφαλῶς ὄχι. 'Ιδοὺ δὲ τὰ κέρδη τῆς τοιαύτης ἐργασίας: Πρῶτον ἐβοήθησεν τοὺς νέους τῆς Κοινότητός του εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθοῦν ἐκ προσωπικῆς πείρας, ὅτι ἡ χριστιανικὴ χαρὰ δὲν κερδίζεται, ὅταν μόνον μανθάνωμεν περὶ τοῦ βάθους καὶ τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ὅταν μεταχειριζώμεθα τὰς δυνάμεις μας διὰ τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τῶν θείων ρημάτων. Δεύτερον, ἐβοήθησεν, ὥστε ἕνα χριστιανικὸν περιοδικόν, ὡς ὁ «Παρατηρητής», νὰ διαβάζεται κάθε μῆνα ἀπὸ ἑκατὸν καὶ πλέον οἰκογενείας τῆς παροικίας του. Τέλος ἐξησφάλισεν διὰ τὸ ταμεῖον τῆς G. O. Y. A. 25% τοῦ συλλεγέντος ἐκ τῶν συνδρομῶν χρηματικοῦ ποσοῦ. "Οχι δὲ μόνον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλα τὰ ἐρχόμενα ἔτη, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνανέωσις τῶν συνδρομῶν τῶν ἐγγραφέντων συνδρομητῶν ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς G. O. Y. A. τοῦ Ντέϊτον. Διατὶ δὲν κάνετε τὸ ἴδιον εἰς τὴν Κοινότητά σας;

Δημοσιεύομεν κάτωθι τὴν ἐπιστολὴν ποὺ ἐταχυδρόμησεν εἰς τὰ μέλη τῆς Κοινότητός του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προετοιμασίας τῆς ἐκστρατείας ὁ π. Παγιάτης. 'Εὰν θελήσητε νὰ ἐνεργήσητε ἀναλόγως, γράψατέ μας νὰ σᾶς στείλωμεν καὶ ἄλλας πληροφορίας ὡς καὶ διπλότυπα ἀποδείξεων καὶ παλαιὰ τεύχη τοῦ «Παρατηρητοῦ». Καθὼς πληροφορούμεθα, γειτονικαὶ Κοινότητες τοῦ Ντέϊτον ἑτοιμάζονται νὰ κάμουν τὸ αὐτό. Σεῖς θὰ ὑστερήσητε;

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΠΑΓΙΑΤΗ

GREEK ORTHODOX CHURCH
500 Belmonte Park N., Dayton, Ohio

Dear Members,

The Youth of our Community has decided to dedicate one week of this month as "Orthodox Observer Operation Week."

This campaign will be undertaken for the sole purpose of bringing this official Archdiocese magazine into every Greek Orthodox home. This is the only Orthodox magazine in America, the only magazine which is written in the Greek and English language, and the only magazine which can help us all, young and old, to understand more fully the Orthodox Faith.

No doubt, in reading this letter, you will probably think that you are again being solicited for money. But do you not buy newspapers daily? Of course. Do you not buy magazines quite frequently? Naturally. How much do you spend for these? Enough. Then, is three dollars asking too much for an Orthodox magazine?

Enclosed you will find an envelope. If you send in your subscription immediately, you will certainly be helping the committee in their campaign.

We are sure that in this new campaign, which has the only purpose of bringing a Religious magazine into your home, you will give us your full support.

The Committee
Rev. Father PHILEMON PAYIATIS
HELEN MELLAS VOULA SEREMETIS
MITZI SERNEOTES

'Αγαπητέ,

Τὰ μέλη τῆς Νεολαίας μας ἀπεφάσισαν ὅπως μία ἑβδομάδα τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὀνομάσουν «'Εκστρατείαν διὰ τὸ περιοδικὸ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς».

Σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας μας αὐτῆς εἶναι νὰ μπῇ σὲ κάθε 'Ελληνορθόδοξο σπίτι τὸ περιοδικὸ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς μας. Τὸ μόνο 'Ορθόδοξο περιοδικὸ στὴν 'Αμερική, τὸ μόνο περιοδικὸ ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσῃ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, νὰ γνωρίσωμεν καλύτερα τὴν 'Ορθόδοξο πίστι μας καὶ τὸ μόνο περιοδικὸ ποὺ γράφεται σὲ δύο γλῶσσες, 'Ελληνικὰ καὶ 'Αγγλικά.

'Ασφαλῶς διαβάζοντας τὸ γράμμα αὐτὸ θὰ νομίσετε ὅτι πάλι χρήματα σᾶς ζητᾶμε· ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶμεν: 'Αγοράζετε ἐφημερίδες; Βεβαίως. 'Αγοράζετε περιοδικά; 'Ασφαλῶς. Πόσα ξοδεύετε γιὰ ὅλα αὐτά; 'Αρκετά. Τότε τί εἶναι ἀκόμη τρία δολλάρια γιὰ ἕνα 'Ορθόδοξο Περιοδικό;

'Εσωκλείστως ὑπάρχει ἕνα φάκελλο· ἂν στείλετε τώρα τὴν συνδρομήν σας, θὰ εὐκολύνετε πάρα πολὺ τὴν ἐπιτροπὴ στὸ ἔργον της.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι στὴν καινούργια μας αὐτὴ ἐκστρατεία, ἐκστρατεία ποὺ μόνον σκοπὸν ἔχει νὰ φέρωμεν στὸ σπίτι σας μέσα ἕνα θρησκευτικὸ περιοδικό, θὰ μᾶς βοηθήσετε ὅλοι. 'Η 'Επιτροπή:

'Ιερεὺς ΦΙΛΗΜΩΝ ΠΑΓΙΑΤΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΕΛΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΕΡΕΜΕΤΗ
ΑΜΑΛΙΑ ΣΕΡΝΙΩΤΗ

The Religious Calendar

MAY						
S	M	T	W	T	F	S
					1	2
3	4	5	6	7	**8**	**9**
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	**21**	22	23
24	25	26	27	28	29	30

1st. Sunday of the Myrrh-Bearers.

Early in the year 32, when Christ was preaching and performing miracles in Galilee, many women, who had benefited from Him, left their home towns to follow Him. They served Him and were with Him on Golgotha. When He was laid in the tomb, they came to anoint His body with spices and ointments they had prepared. For this they were called Myrrh-Bearers. Those known were Mary Magdalene; Mary, the mother of James and Joses, who is also called Mary of Clopas; Joanna, the wife of Chuzza, supervisor of the household of the tetrarch Herod Antipas; Salome, the mother of the sons of Zebedee and Sozana. There were other women who are not mentioned by the evangelists and are also called Myrrh-Bearers.

8th. The Feast Day of the Glorious and Beloved Apostle and Evangelist John the Theologian.

John the Theologian, son of Zebedee and Salome and brother of James the Great, came from Bethsaida of Galilee. He was a fisherman first, and later became the beloved and intimate disciple of Christ. Among the other disciples only he followed Christ as far as the Cross. There, during His agony, Christ entrusted him with the care of the Virgin Mary, as if John were her second son and His own brother.

After Christ's earthly life, John preached His teachings in all of Asia Minor, especially in Ephesus. During the second persecution of the Christians by Dometian in 96, he was imprisoned in Asia Minor and brought to Rome where he was plunged into a cistern of boiling oil. He emerged unhurt, and was then exiled to the island of Patmos where he wrote the Book of Revelation. After the death of the tyrant of Ephesus, John returned there and wrote his three catholic letters and the Gospel — being the last of the Evangelists to do so.

John reached the ripe age of ninety-five. He passed away during the reign of Trian in 100. He was named "theologian" because he wrote about the birth of the eternal Word and Son of God. Therefore, in iconography he is portrayed with the eagle, one of the four symbolic animals, which the prophet Ezekiel saw.

9th. The Commemoration of the Prophet Isaiah.

The prophet Isaiah was the son of Amoz, a descendant of the royal tribe. He prophesied in the days of Uzziah (Azariah), Jotham, Ahaz and Hezekiah, all kings of Judaea. In approximately 681 B.C., Manasseh, the son and successor of the most pious Hezekiah, condemned Isaiah to a martyr's death, for he had dared to criticize the king's impiety and transgressions. Isaiah is regarded as the most sweet-voiced and the greatest of all prophets for the beauty and the loftiness of his words. His prophecy, consisting of sixty-six chapters, is regarded as the first among the works of the major prophets.

21st. The Commemoration of the Saints Constantine and Helen.

Constantine, the unforgettable first emperor of the Christians, was the son of Constantine Chlorus (emperor of the Western Roman Empire) and blessed Helena. He was born in the year 272, at Naissus of Dardania, said to be once a town of Hellespont. When his father died in 306, he was proclaimed successor to the throne. Later, in 312, hearing that Maxentius and Maximian were united against him, he led an expedition to Italy. As he was leading his armies through Italy, he saw a luminous cross in the sky, just below the sun, with the inscription "With this conquer." The following night, Jesus Christ appeared to him in his sleep and instructed him to use the sign of this vision on his flags. Immediately upon awakening the next morning, Constantine ordered his men to make him such a flag and named it "labarum" (derived from the Greek word λάβαρον), meaning a flag with the name of Jesus Christ inscribed on it, that would lead to victory and the pillage of the enemy. Carrying the labarum, Constantine fought a battle on October 28, and won decisively over Maxentius, who was drowned in the Tiberius River while being pursued. The following day after his victory, Constantine entered Rome in triumph and was proclaimed by the Senate the emperor of the West, Licinius reigning in the East. When the latter became jealous of the former and sought revenge on the Christians, Constantine fought twice against Licinius and finally, in 323, annihilated him. Thus he remained the monarch of both the East and the West. During his reign all persecutions against the Church ceased. Christianity

(Continued on page 123)

THE QUESTION BOX
FROM TOPIC TO TOPIC

By Rev. LEONIDAS C. CONTOS
Los Angeles, Calif.

The Liturgy

Question: **What is the origin of the liturgical form used in our Church?**

Answer: The Liturgy commonly used in the Greek Church was written by St. John Chrysostom, who became Archbishop of Constantinople, in 398 A. D. Actually Chrysostom did little more than condense somewhat, particularly in the inaudible portions, the Liturgy of St. Basil the Great who was practically his contemporary. The liturgical form which is the basis for both liturgies had evolved gradually from the primitive celebration of the Lord's supper and from the numerous other Eastern liturgies attributed to various Apostles or fathers. The Liturgy of St. Basil is celebrated on ten occasions during the year.

The Use of Incense

Question: **Why is incense used in the services of the Greek Church?**

Answer: Like so many features of Christian worship, the use of incense can be traced to earlier times and even to pagan religions. Basically it is an offering, it is in the nature of a sacrifice. As you know the concept of sacrifice was most fully developed among the Jews, and it is from the worship of the temple that we derive the symbolism of incense. As you will recall, Zachariah, the father of Saint John the Baptist, was engaged in this very act of offering incense when he was struck dumb in the temple in the presence of the angel.

In the Christian Church the fragrant offering carries a beautiful spiritual message which we can understand and appreciate when we hear the prayer with which the priest blesses the incense when the censer is first lit: "We offer Thee incense, O Christ our God, as a scent of spiritual fragrance, which, received at the heavenly altar, we beseech Thee to return to us as the Grace of Thy Holy Spirit."

The Use of Leavened Bread

Question: **Would you explain your Church's position with reference to the use of leavened bread in the Sacrament of the Eucharist?**

Answer: During the first eight centuries of the Christian era the as yet undivided Apostolic Catholic Church performed the Sacrament of the Holy Eucharist, Holy Communion, with leavened bread. Since that time the Western Church has employed unleavened bread in the Sacrament, and this innovation was one of the lesser issues involved in the controversies that ultimately split the Church.

The Eastern Church holds that the use of leavened bread is supported by Scripture, though indirectly. All four Evangelists mention that the Lord ate the Last Supper with His disciples on Thursday before the Hebrew Passover. Since the Jews use unleavened bread only during the week of the Passover, it is reasoned that leavened bread must have been eaten the night the Sacrament was instituted. However, there is another aspect to consider.

The Sacrament of Holy Communion, as clearly indicated in the words of institution, was intended not only for the Jews, but for all men. It is not celebrated during the Holy Pasch alone, but throughout the year. It is unlikely that unleavened bread, used only by the Jews and only at a specific season would have been the element used at the Lord's supper or the common element employed in the Apostolic Church. For this reason the Orthodox Church has always celebrated the Sacrament of the Holy Eucharist with leavened bread.

The Patriarchates of the Eastern Orthodox Church

In the Eastern Church the title Patriarch is used to refer to Bishops having a superior administrative authority; their jurisdictions are known as Patriarchates. There are seven of these, divided into old, traditional sees, and into those established in later centuries by decree of the Ecumenical Patriarchate which is the supreme authority of the Church in spiritual matters.

The Ecumenical Patriarchate, though not the oldest, has almost from the beginning enjoyed primacy. It is located at Constantinople, or Istanbul. The Greek Church of North and South America is under its jurisdiction. The other three ancient sees are at Jerusalem, Antioch and Alexandria.

The Patriarchate of Rome constituted a fifth see within the Apostolic Church until 1054 A.D. when the final break occurred between East and West.

The three Patriarchates more recently founded are those of Russia, Yugoslavia and Roumania.

The questions and answers published on this page represent part of the radio ministry engaged in by Rev. Leonidas C. Contos, Dean of St. Sophia Cathedral in Los Angeles, Calif., in a weekly half-hour program known as "Cathedral Vespers." "Vespers" broadcasts in the English language were heard regularly over KABC in Los Angeles by an audience of about 50,000, according to audience reaction polls.

ΕΤΟΣ ΚΑ΄ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΙΘ. 422

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Ἔκκλησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ ὑπὲρ τῶν Σεισμοπλήκτων

25 Ἀπριλίου 1955

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλληνοαμερικανοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Νέα τρομακτικὴ θεομηνία ἐξέσπασε καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς φιλτάτης γενετείρας μας. Ἡ πόλις τοῦ Βόλου, ἡ ἀριθμοῦσα 55,000 κατοίκους, μετεβλήθη εἰς ἐρείπια. Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς φρικαλέας συμφορᾶς, ἀπεστάλη πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον, τὸ ποσὸν τῶν 10,000 δολλαρίων, ὅπερ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της ἡ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν Ἐπιτροπὴ Σεισμοπαθῶν Ἰονίων Νήσων καὶ προώριζε διὰ τὰ θύματα τοῦ περυσινοῦ σεισμοῦ Θεσσαλίας. Κατέστη τοιουτοτρόπως δυνατὸν εὐθὺς ἀμέσως νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ συμπάθεια τῆς φιλτάτης Ὁμογενείας, ἥτις συνεισέφερε τὸ ὡς ἄνω ποσὸν πρὸς τοὺς ἐν Βόλῳ καὶ τῇ περιφερείᾳ του ἐκ τῆς φοβερᾶς τῶν σεισμῶν καταδρομῆς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας.

Ἡ συμφορὰ ὅμως καὶ ἡ καταστροφὴ εἶναι ἀπροσμέτρητος, εἶναι τεραστία. Ὑπάρχει διὰ τοῦτο ἐπείγουσα ἀνάγκη ἀμέσου πολὺ μεγαλειτέρας βοηθείας. Στοιχειῶδες μας καθῆκον ἀποτελεῖ ἡ συμπαράστασίς μας εἰς τὴν σκληροτάτην νέαν συμφορὰν τῶν ὁμοπίστων καὶ ὁμαιμόνων ἀδελφῶν μας. Ηὐλογήθημεν ἅπαντες παρὰ Θεοῦ νὰ ζῶμεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῆς ἀφθονίας, τοῦ πλούτου, τῶν ἀνέσεων, τῆς ἀπολύτου αὐταρκείας.

Ἂς δείξωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ τὴν χριστιανικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην μας πρὸς τοὺς ὑπὲρ δύναμιν δοκιμαζομένους σεισμοπλήκτους ἀδελφούς μας, ἐρχόμενοι εἰς αὐτοὺς ἅπαξ ἔτι ἐπίκουροι καὶ ἀρωγοί.

Ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς ἅπαντα τὰ πνευματικὰ ἡμῶν τέκνα, ὅπως ἰδιαιτέρως τοὺς περισσότερον εὐποροῦντας, ὅπως μᾶς ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον τὴν εἰσφοράν των.

Πᾶσα ἐπιταγὴ ἀποστελλομένη πρὸς ἡμᾶς ἂς γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῆς Greek Archdiocese Ionian Islands Relief Fund. Ἤδη ὑπάρχει, εὐτυχῶς, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καὶ ὠργανωμένον εἰσέτι τὸ Γραφεῖον της. Πᾶν δὲ ποσόν, ὅπερ ἀπὸ τοῦδε θ' ἀποστέλληται, θὰ προορίζεται διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τοῦ Βόλου καὶ τῆς περιφερείας του.

Ἐν ἀναμονῇ δὲ τῆς ὑμετέρας βοηθείας καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐνδιαφέροντός σας ὑπὲρ τῶν δοκιμαζομένων ἀδελφῶν μας, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διατελοῦμεν,

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης καὶ διαπύρων εὐχῶν,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

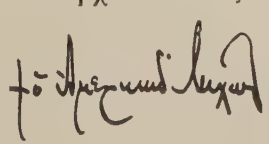

Patriarchate Fund

To the Reverend Clergy and Boards of Trustees.

My Beloved Spiritual Children:

Indeed it was gratifying to enjoy the warm response of all of you, faithful communicants of our Holy Church for the Patriarchate Fund.

Although you have been busy with the needs of your own Parish, still you answered the call of our Mother Church, The Ecumenical Patriarchate. Unfortunately some of the Parishes did not send, however, to the Executive Secretary's Office the names of the Local Committee. I am confident that, if you have not done so, we will receive your report very soon.

Under separate cover and in the immediate future you will receive the English translation of our Encyclical I (explaining the procedure); an analysis of your suggested Parish quota (with a breakdown of Dioceses, states, local Parishes—quotas). You will also receive a pamphlet — with suggested instructions — for the local committees and their "volunteer workers."

A beautiful brochure is now in process of composition — with facts and sketches of our Ecumenical Patriarchate. Very shortly you will receive a "literary" kit with talks and articles.

Therefore, as we are about to enter the Holy Easter Week let us rededicate ourselves, with all our faith and zeal to continue ever more the great and noble Patriarchate Fund Drive.

I pray to the Almighty to keep you, my beloved spiritual children,

always in good health, and ever faithful to our Church and heritage.

With paternal blessings,

ARCHBISHOP MICHAEL

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κου Γερμανοῦ

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας Τόρκης ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κου Γερμανοῦ. Τῆς χειροτονίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κος Μιχαὴλ μετὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Ἐλαίας Κου Ἀθηναγόρου καὶ Ὀλύμπου Κου Δημητρίου, συμπαραστατουμένων ὑπὸ τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Αἰδεσ. Κων. Καζάνα καὶ τοῦ Αἰδεσ. Γεωρ. Μενεξοπούλου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χειροτονίας παρέστη καὶ ἀνέπεμψε τὰς πρὸς Κύριον δεήσεις του πλῆθος πολύ. Ὁ Διευθυντής, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ αἱ φοιτήτριαι τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου παρέστησαν ἐπίσης συμπροσευχόμενοι. Μετὰ τὴν χειροτονίαν ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

Ὁ «Παρατηρητὴς» θὰ γράψῃ εἰς τὴν ἑπομένην ἔκδοσίν του λεπτομερέστερον περὶ τῆς χειροτονίας καὶ θὰ δημοσιεύσῃ ἀποσπάσματα τῆς ὡραιοτάτης προσφωνήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ χειροτονηθέντος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, 23 Ἀπριλίου, ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Κος Μιχαὴλ καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἱδρύματος. Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας Κος Γερμανός, ὁ Διευθυντὴς καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐδεξιώθησαν διὰ παραθέσεως γεύματος εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς ἱεράρχας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἡ διὰ τοῦ Τύπου ἀρθρογραφία ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

—Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Αἰτωλοακαρνανίας Κος Ἱερόθεος κατεδικάσθη ὑπὸ συνοδικοῦ δικαστηρίου εἰς ἑξάμηνον ἀργίαν διὰ τὴν στάσιν του πέρυσιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἐπιταφίων. Ὁ Σεβασμιώτατος ἤσκησεν ἀνακοπήν.

—Φημολογεῖται ὅτι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καθηγητὴς κ. Βασ. Βέλλας ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Πιθανώτερος διάδοχός του φέρεται ὁ καθηγητὴς κ. Βασ. Ἰωαννίδης.

—Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ α' τόμος τῆς σειρᾶς τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, περιέχων ἔργα τοῦ Κλήμεντος Ρώμης.

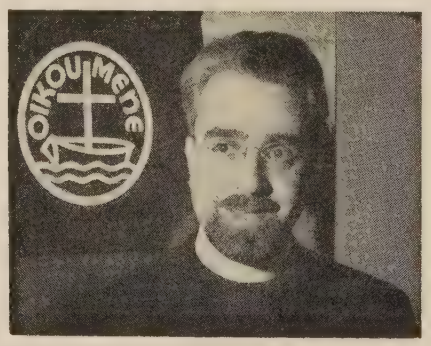

Bishop James E. Coucouzes, consecrated as titular Bishop of Melita in Constantinople in February, arrived in Geneva to take up his appointment as liaison representative of the Ecumenical Patriarch at the headquarters of the World Council of Churches. His appointment, announced at the February meeting of the WCC Executive Committee, was hailed as "another and very important proof of the attachment of the Ecumenical Patriarch to the World Council's cause."

World Council of Churches' photo

April, 1955

G.O.Y.A. CHORAL SERIES

A serious problem for the choir director of a Greek Orthodox Church is the lack of secular and sacred choral music. The G.O.Y.A. National Choir Committee decided at the National Conference in Minneapolis, August 1954, to start a *G.O.Y.A. Choral Series*, and selected as its editors, Dr. James Aliferis, Minneapolis, Minn.; Mr. Frank Desby, Los Angeles, Calif.; and Mrs. Anna Gallos, Baltimore, Md.

The duties of the editors will be to select music which will be sent in by all composers. The choral music should be Greek Orthodox Ecclesiastical and Greek Folk Music.

The G.O.Y.A. National Choir Committee will assume the responsibility of financing the publishing, publicizing and distributing all of the accepted music. After the original investment has been reimbursed, a profit will be given to each composer from the remaining sales of his composition. This profit will be determined according to the sale price of each composition.

The editors of the National Choir Committee Editorial Board are preparing a Criteria for the Composing, Arranging and Editing of Choral Literature for Greek Orthodox Choirs. If you plan to submit compositions to the Editorial Board, you should procure a copy of the Criteria, so that you may acquaint yourself with the necessary requirements. A copy may be obtained by writing to any of the editors in your area. Music also should be sent to the editor in your district. This is not compulsory, but merely a suggestion.

The Editors:

DR. JAMES ALIFERIS
132 Cecil Street
Minneapolis, Minn.

MR. FRANK DESBY

SERMON MANUSCRIPTS INVITED

Sermon manuscripts about the Christian family are being solicited for a book to be published next year by the Abingdon Press.

Two typewritten copies of each manuscript should be submitted to the editor, Rev. J. C. Wynn, 1105

Witherspoon Building, Philadelphia 7, Pa., by the deadline of August 10. Preachers are invited to enter sermons about marriage, parental responsibility, family religion, sex standards, etc. An honorarium of $25.00 will be paid for each sermon selcted for publication by an editorial committee from the Joint Department of Family Life in the National Council of Churches. Sermons sent in become the property of the committee and will not be returned.

10712 S. Cimarron
Los Angeles 47, Calif.
Mrs. George P. Gallos
227 Binden Avenue
Towson 4, Md.

ΔΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Τὸ παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον φίλων του ἀνεκοίνωσεν, ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὰ πλησίον τοῦ Celigny τῆς Ἑλβετίας κεντρικά του κτίρια τοὺς ἐπισκέπτας ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς, ἀντὶ μικροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ. Οἱ ἐπισκέπτεται, προερχόμενοι ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τὰ οἰκουμενικὰ προβλήματα, θὰ εὕρουν ἐκεῖ ὅλην τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ εὐρύνουν τὰς γνώσεις των περὶ τῆς ἀνὰ τὸν χριστιανικὸν κόσμον Οἰκουμενικῆς κινήσεως. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας γράψατε:

William K. Duvall,
156 Fifth Avenue
New York 10, N. Y.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἀπὸ 22 ἐτῶν Ἱεραρχικὸς Προϊστάμενος τῆς ἐν Atlanta, Ga., Κοινότητος Αἰδεσιμ. Πᾶνος Κωνσταντινίδης. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πλέον δυναμικῶν στελεχῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας. Ὁ θάνατός του ἐπροξένησε βαθυτάτην λύπην. Ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς θλιβερᾶς εἰδήσεως, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος συνελυπήθη τηλεγραφικῶς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ἡ κηδεία ἐψάλη τὴν 11ην Ἀπριλίου, ταύτης δὲ προέστη ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις μετέβη ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀτλάνταν.

Ὁ ἀείμνηστος πατὴρ Κωνσταντινίδης εἰς τὴν πολύπλευρον ποιμαντικήν του δρᾶσιν συμπεριέλαβε καὶ τὸ ἔργον τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», τὸ ὁποῖον πολλαπλῶς καὶ διὰ τῆς γλαφυρᾶς του γραφίδος ὑπεστήριξε καὶ προήγαγεν. Ἡ ἀπώλειά του ἀποτελεῖ καὶ διὰ τοῦτο σοβαρὸν πλῆγμα, τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὴν λύπην μας.

Συλλυπούμεθα ἐκ βάθους καρδίας τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸν Θεὸν τὴν εἰς τόπον εἰρήνης ἀνάπαυσίν του. Περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς κηδείας του θὰ ἀσχοληθῶμεν διὰ περισσοτέρων εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΤΟ ΕΝ PITTSBURGH, PA., ΑΓΟΡΑΣΘΕΝ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

Τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον θαυμάσιον κτίριον εἶναι τὸ τελευταίως ἀγορασθὲν Ἐπισκοπικὸν Μέγαρον τῆς ΣΤ΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὴν γωνίαν ἀρ. 5201 Ellsworth Avenue καὶ Colonial Place, εἰς τὸ περίφημον κέντρον τῆς πόλεως Pittsburgh, γνωστὸν ὡς τὸ πνευματικὸν κέντρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ περίφημον Oakland, ὅπου τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Πολυτεχνεῖον, τὰ Μουσεῖα, τὸ Mellon Institute, τὸ Board of Education Building, τὸ Y.W.C.A. International, τὸ Medilal Center, τὸ Atomic Research Building and Center, κλπ. Ἠγοράσθη μόνον ἀντὶ $33,000 καὶ ἡ ἀξία του θὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὰς 42 Κοινότητας, τὰς ἀποτελούσας τὴν ΣΤ΄ ταύτην Ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν.

THE RELIGIOUS CALENDAR

(Continued from page 119)

triumphed and idolatry was completely demolished. In the year 325, Constantine assembled the first Ecumenical Synod at Nicaea and addressed it personally. On the 20th of November he laid the foundation stone of Constantinople in which he transferred his throne from Rome; hence the city received its name New Rome. The historians of the Church, Eusebius, Socrates and Sozomenos, relate his illness and his request to be baptized before his death. Having been blessed with the other sacred mysteries, he passed away in 337 on the 21st or the 22nd of May, the day of the Pentecost. In all he lived sixty-five years and reigned for thirty-one years. His relics were transported to Constantinople and placed in the Church of the Saint Apostles which he had erected. (It is said by few that Constantine was baptized in Rome in 324 by Saint Silvestrus).

BOOKS AND YOU

Rev. DEAN TIMOTHY ANDREWS, Editor
Librarian Greek Orthodox Theological School
Brookline, Mass.

RELIGIOUS BOOKS TO BE PUBLISHED SOON

MEANING OF THE CREATIVE ACT, by Nicholas Berdyaev, translated by Donald M. Lowrie. Harper, $4.00

Man's creative freedom is related to philosophy, theology and everyday living. Another addition to the long list of this prolific Russian Orthodox philosopher.

HOW TO BE AN EFFECTIVE CHURCHWOMAN, by Carolyn P. Blackwood. Westminster, $2.50

The wife of a well-known preacher, professor and writer has enough common sense advice for Orthodox Philoptochos Society women and others to follow. Our Church will definitely continue the trend towards greater participation by women.

THE LIVING FAITH, by L. C. Douglas. Houghton, $3.75

The writer of "The Robe" started out his writing career with novels that dramatize teachings of the Sermon on the Mount in Dr. Hudson's "Secret Journal" and "Magnificent Obsession." The same basic applications of the Golden Rule are to be found in this collection of sermons and prayers.

CANDLELIGHT KINGDOM: A Meeting with the Russian Church, by Ruth Karper. Macmillan, 96 pp., 2.50

How Orthodox beliefs have evolved down through the centuries.

CHALLENGE AND CONFORMITY, by Kenneth S. Latourette. Harper, 128 pp., $1.75

How Christianity has influenced world conditions and how the world conditions have influenced Christianity. Christianity has advanced, retreated and reformed so as to advance again.

OUR CHRISTIAN SYMBOLS, by Friedrich Rest. The Christian Education Press, 86 pp., $2.50

This brief book is well illustrated in black and white with the presentation of theological concepts in the form of symbols.

SEPTUAGINT BIBLE. Falcon's Wing Press, $6.50

This new reprint of an English translation of the Old Testament was mentioned in a previous issue. It is good as far as it goes but doesn't include all of the O.T. books used by us.

THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES SECOND ASSEMBLY: The Official Report of Evanston, Ill., 1954, by W. A. Visser 'T Hooft. Harper, 368 pp., $5.00

Narrative descriptions, excerpts from debates, final reports, list of those present, list of member churches and of subjects brought up.

RECENT ACQUISITIONS BY OUR SEMINARY IN BROOKLINE

(Some of these are old, some are new, but all give you an idea of what books are used by either the faculty or the student body.)

TREASURY OF PHILOSOPHY, by Dagobert Runes, Ed. Philosophical Library, 1955

THE NEUROTIC PERSONALITY OF OUR TIME, by K. Horney. New York: Norton, 1937

Old but still very useful.

PERSONALITY, by G. W. Allport. New York: Holt, 1951

DOCUMENTS OF THE CHRISTIAN CHURCH, by Henry Bettenson. New York: Oxford, 1947

Excerpts from the church fathers, topically arranged.

EARLY CHRISTIAN BAPTISM AND THE CREED, by Joseph Crehan. 1950

WAYS OF WORSHIP, by P. Edwall. 1951

World conference of faith and order. (Father Florovsky has contributed the Orthodox viewpoint.)

NEW BOOKS

FAITH OF OUR FATHERS — The Eastern Orthodox Religion. By Rev. Leonid Soroka and Stan W. Carlson. Olympic Press, 806 Fourth St., N.E., Minneapolis 13, Minn. Pp. 160. $2.50.

By Rev. Anthony Coniaris

A long-felt need of the Eastern Orthodox religion has been a clear, complete and concise book on the faith. This challenge has been met by the Rev. Leonid Soroka, pastor of St. Mary's Russian Orthodox Church in Minneapolis, who has collaborated with an Orthodox layman, an established author, Stan W. Carlson, to produce "Faith of Our Fathers — The Eastern Orthodox Religion."

The authors put three years of extensive research into this book and the result is a volume that will be very valuable in all Orthodox churches. The subjects are presented logically and in an orderly sequence beginning with a history of the faith from the time of Christ and His Apostles.

In the sections of the book that follow the history, the church building, interior arrangement and adornments, sacred vessels, vestments, icons, paintings and church music are all covered.

This column is a monthly feature and suggests books for your reading pleasure, for information, for inspiration; books for the high school student, the college student, the parent. The column will answer questions and suggest books for any topic requested.

The Divine Liturgy is fully explained in
l its parts in easy to understand lan-
uage. Other services, the Seven Sacraments
d all the integral parts of worship are
ven complete treatment. The Great Lent
d Easter and the Twelve Great Feasts
e given narrative presentation. Prayers,
ecial Orthodox tenets, Bible references
d Christian symbolism are all a part of
e book.

Especially for Sunday School use and for
ligious instruction, there is an Orthodox
atechism and for the use of all an Ortho-
ox dictionary with pronunciations is in-
uded. A calendar section gives the dates
all Holy Days and Fast Days, the dates
the Great Lent and Easter for several
ears, the Epistle and Gospel references
r each Sunday of the year and for special
ays, and a complete list of the dedicated
int days of the year. An explanation of
e calendar is given along with the method
fixing the date of Orthodox Easter.

More than fifty illustrations supplement
e text material. In its 160 pages, *Faith of
ur Fathers* is a book that all members of
e Eastern Orthodox faith will want. It is
ducational, interesting, complete and at-
actively assembled. It will prove to be a
easure house of Orthodox information and
literally a one-volume library of Or-
hodoxy.

HE MORNING SACRIFICE — A brief explanation of the Divine Liturgy of the Eastern Orthodox Church. By Demetrius Heliopoulos, Ph.D. Illustrated by Nicholas Nefos. Herbick & Held Printing Co., Pittsburgh, Pa.*

Ὑπὸ Φωκᾶ Ἀγγελάτου

Κατ' αὐτὰς ἦλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον πόνημα τοῦ ἱδεσιμολογιωτάτου Δημητρίου Ἡλιοπούου, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἐν ittsburgh, Pa., Ἑλληνικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων XII + 147, εἶναι δὲ πανόδετον, τυπωμέον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου καὶ καλλιτεχνιώτατον εἰς ἐμφάνισιν. Ἐκ τῶν τεσσάρων ερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποδιαιρεῖται, εἰς μὲν τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου προτάσσεται ἡ ἀφιρωσις καὶ ὁ πρόλογος, ἐκτίθενται ἐν υντομίᾳ τὰ πλέον οὐσιώδη χαρακτηριτικὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκλησίας. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἀναπτύσεται ἡ σύστασις καὶ ἡ σημασία τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὡς τοῦ κεντρικοῦ πυρῆνος τῆς λειτουργίας. Εἰς τὸ τρίτον ἀναλύεται ἡ τυπικὴ διάταξις τῆς ἀκολουθίας τῆς προθέσεως καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἐπεξηγοῦνται αἱ εὐχαί, οἱ ὕμνοι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις τῆς Θείας Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν σειράν. Ἐπακολουθοῦν ἐπεξηγηματικαὶ σημειώσεις, αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔργου (σελίδες 71-135) καὶ διαφωτίζουν τὰ πλέον σκοτεινὰ καὶ δυσνόητα σημεῖα τῆς Θείας Λειτουργίας καί, τέλος, ἐν εἰδικῷ παραρτήματι, ἐκτίθενται δι' ὀλίγων τὰ περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἡ σημασία τῶν ἀμφίων τοῦ πρεσβυτέρου.

Τὸ ὅλον ἔργον κοσμεῖται δι' εἴκοσι πέντε πρωτοτύπων εἰκόνων, ὀφειλομένων εἰς τὸν ὁμογενῆ καλλιτέχνην Νικ. Νέφον.

Ὁ συγγραφεὺς πιστεύει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε ἡ ἀξία τῆς Θείας Λειτουργίας καθ' ἑαυτὴν νὰ γίνῃ νοητή, οὔτε ἡ ὡραιότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς τυπικῆς της διατάξεως νὰ ἐκτιμηθῇ πρεπόντως, χωρὶς τὴν ἐνημέρωσιν πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν προσευχῶν καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ τελετουργικοῦ της. Ἀπὸ τὴν πεποίθησιν δὲ αὐτὴν ἐκκινῶν, ἀναλαμβάνει νὰ ἐπεξηγήσῃ τὰ πλέον σημαντικὰ στοιχεῖα τῆς Θ. Λειτουργίας, διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πιστοὺς νὰ ἐννοήσουν πληρέστερον τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ ἔργον αὐτό, συστηματικὰ γραμμένον, παρουσιάζει ἀρκετὴν πρωτοτυπίαν. Θὰ ἦτο μάλιστα πολὺ τελειότερον, ἂν δὲν ἔφερε μερικὰ ἴχνη βιαστικῆς ἐπεξεργασίας, εἰς τὰ ὁποῖα προσκρούει ὁ ἀναγνώστης. Εἰς τὴν σελίδα 7 ἀναγράφεται: «. . . εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν», ἀντὶ «. . . εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» καὶ εἰς τὴν σελίδα 29 «οὐ γαρ τι νυν γε κάχθες, ἀλλ' ἀεί ποτε ξῃ ταῦτα», ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα». Εἰς τὴν ὑποσημείωσιν τῆς σελίδος 39, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Ἀποστόλων ἀποδίδονται διὰ τῆς λέξεως sentences, ἀντὶ τῆς κοινοχρήστου lessons. Ὁμοίως εἰς τὴν σελίδα 57 ἡ ἐκφώνησις «Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις» ἀποδίδεται διὰ τῶν λέξεων "The Holy of the Holies," αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐντελῶς διάφορον ἔννοιαν καὶ ἀναφοράν. Μερικαὶ παραλείψεις εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκφωνήσεων, ὅπως μετὰ τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, πρὸ τοῦ εἰσοδικοῦ καὶ μετὰ τὴν μικρὰν εἴσοδον, ἂν καὶ δὲν εἶναι οὐσιώδεις, ζημιώνουν κάπως τὴν πληρότητα τοῦ ἔργου. Ἐπίσης ἡ σημείωσις 79 τῆς σελίδος 124 εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐσφαλμένη ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως.

Τὰ δευτερεύοντα ταῦτα παροράματα δὲν μειώνουν καθόλου τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον πράγματι ἐπιτυγχάνει νὰ διαφωτίσῃ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν μορφὴν τῆς Θείας Λειτουργίας, ὥστε νὰ γίνεται ἀντιληπτή, μέχρις ἑνὸς σημείου, καὶ ἀπὸ τὸν πλέον ἀδαῆ περὶ τὴν θεολογίαν καὶ τὴν λειτουργικὴν πιστόν, νὰ τὸν βοηθῇ δὲ νὰ παρακολουθῇ τὰ τελούμενα συνειδητῶς. Ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐξεταζόμενον, τὸ ἔργον δικαιώνει τὸν σκοπὸν τοῦ συγγραφέως καὶ δύναται νὰ ἀποβῇ πολύτιμον ἐγκόλπιον παντὸς ὀρθοδόξου χριστιανοῦ.

* Διὰ τὸ ὡραῖον αὐτὸ βιβλίον τοῦ Αἰδ. Πατρὸς Ἡλιοπούλου ἐγράψαμεν ὀλίγα ἤδη εἰς τὸν «Παρατηρητὴν» τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἡ εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο δημοσιευομένη κριτικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Ἀγγελάτου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἀναλύει συστηματικώτερον τὸ ἔργον. Διὰ τοῦτο καὶ δημοσιεύεται μὲ εὐχαρίστησιν.—Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΩ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ('Η λειτουργία ἑνὸς 'Ιατροπαιδαγωγικοῦ Κέντρου). 'Υπὸ 'Ελένης Χ. 'Ολιβιέρη. Ἔκδοσις «Ψυχολογία καὶ Ζωή». Σχῆμα 8ον, σελ. 108. Τιμὴ Δραχ. 20.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναλύεται ἡ λειτουργία ἑνὸς συγχρόνου ἰατροπαιδαγωγικοῦ κέντρου μὲ βάσιν τὰς νεωτέρας κατευθύνσεις τῆς συγχρόνου Ψυχολογίας καὶ Παιδαγωγικῆς. Περιέχει θεμελιώδεις ἀρχὰς διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ τόσον τοῦ «δυσκόλου» ὅσον καὶ τοῦ ὑγιοῦς. Τὸ βιβλίον τῆς Δνίδος 'Ολιβιέρη παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς γονεῖς, ἐκπαιδευτικούς, παιδαγωγοὺς καὶ δι' ὅλους ὅσοι ἀσχολοῦνται παντοιοτρόπως μὲ τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Γράψατε: Γραφεῖα Περιοδικοῦ «Ἀκτῖνες» (κ. 'Ηλίαν Στεφανίδην), Καρύτση 14, 'Αθῆναι 1, 'Ελλάς.

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. 'Υπὸ Πρωτοπρεσβυτέρου Φιλ. Βλαχοπούλου Βρυώνη, Δ.Θ. Νέα 'Υόρκη, 1955. Σχῆμα 8ον σελ. 159.

ΡΗΤΟΡΙΚΑ ΔΟΚΙΜΙΑ. 'Υπὸ Εὐαγγέλου Ψήμα, Μητροπολίτου 'Ερμουπόλεως. 'Αλεξάνδρεια, 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 510.

Καὶ περὶ τῶν δύο αὐτῶν βιβλίων θὰ γράψωμεν εἰς τὴν ἐπομένην μας ἔκδοσιν.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ. 'Υπὸ 'Αναστασίου Κ. Πιερίου, 'Ιεροκήρυκος τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος. Σχῆμα 8ον, σελ. 83.

'Απολογητικὸν σύγγραμμα διαπραγματευόμενον τὴν ἔλλειψιν σοβαρᾶς ἐπιστημονικῆς βάσεως εἰς τὴν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων θεωρίαν. Διατίθεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Γράψατε: 'Οδὸς Σπάρτης 34, Θεσσαλονίκη, 'Ελλάς.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

THE GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL REVIEW. Vol. I, March 1955, No. 2. Greek Orthodox Theological Press, Brookline, Mass.

INTERSTATE
MARBLE & GRANITE WORKS

ΔΗΜ. ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

Γλύπτου Διπλωματούχου τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝ

Τέμπλα — Ἁγίας Τραπέζας
Ἱερὰς Προθέσεις
Προσκυνητάρια, κλπ.

ΕΚ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

Ἐπίσης καὶ

ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚ ΞΥΛΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Προμηθεύομεν Ἐκκλησιαστικὰ Εἴδη ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἀρίστων Βυζαντινολόγων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης Ἀγάλματα, Μνημεῖα καὶ Ἀναμνηστικὰς Στήλας, WAR MEMORIALS ἐκ μαρμάρου καὶ γρανίτου.

1259 Flushing Avenue Brooklyn, N. Y.

Τηλ. EV. 6-5479 — Τηλ. Νυκτός: IL. 9-2896

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ, ΙΕΡΑ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ, ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΩΝ, κ.τ.λ.

Ἐπίσης ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΣΠΙΤΙΟΥ εἰς διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη μὲ λάδι καὶ μὲ ἠλεκτρισμόν, κρεμαστὰ καὶ τῆς τραπέζης, εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΓΙΩΝ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀπὸ τὸ ΜΟΝΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Τὸ ἀρχαιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ζητήσατε τὸν Κατάλογόν μας. Ἀποστέλλεται δωρεάν. Γράψατε:

PAPAGEORGE JEWELRY CO.

Between 38th and 39th Streets

584 EIGHTH AVENUE

NEW YORK 18, N. Y.

Tel. WIsconsin 7-6071

1905 OUR GOLDEN ANNIVERSARY 1955

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἐκτυπώνομεν:

Βιβλία, Περιοδικά, Δελτία καὶ Καταστατικὰ Κοινοτήτων καὶ Σωματείων, τὰ ὡραιότερα Λευκώματα (Journals) Ἑσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Statements, Invoices, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς ἓν ἢ περισσότερα χρώματα.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝ ΤΟΝ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΝ «ΚΟΣΜΟΥ»

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. — Ἔλθετε, Τηλεφωνήσατε, Γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
ev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
vine Liturgy and Sunday School 10:30
M. — 12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

HARRISBURG, PA.

OLY TRINITY 415 Walnut Street
O. Box 1232 Rev. George N. Economou
urch's Tel. 2-1112; Pastor's Res. 8-3130
vine Liturgy 11:00 A.M.
nday School 9:00 A.M.

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
Rev. G. Bacopoulos; Rev. P. Kyriacos
Div. Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00 — 11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

ANN ARBOR, MICH.

ST. NICHOLAS 414 North Main St.
Rev. Eusebius A. Stephanou, Th.D.
Tel. NOrmandy 2-4577
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.

A Church Services Listing is a sound investment in the promotion of *church attendance.*

Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕΝ . . .

(α) Ὅπως ἑκάστη Κοινότης ἐγγραφῇ διὰ 10-15 φύλλα τοῦ Παρατηρητοῦ, τὰ ὁποῖα νὰ διατίθενται ὑπ' αὐτῆς μεταξὺ ὧν μελῶν της. — (β) Ὅπως ἑκάστη Κοινότης διαφημίσῃ εἰς τὴν σελίδα, ποὺ θὰ ἀνοιχθῇ ὑπὸ τὸν τίτλον ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΘΕ: τὸν ἑαυτόν της, δηλ. τὸ ὄνομα, τὴν διεύθυνσιν, τηλέφωνον, ὄνομα ἱερέως ἢ ἱερέων καὶ τὰς ὥρας τῆς Θ. Λειτουργίας, τοῦ Κατηχητικοῦ καὶ τοῦ ἢ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων της. — (γ) Ὅπως τὰ ἐπὶ μέρους Διοικ. Συμβούλια κάμουν ὡς δῶρον μίαν ἐτησίαν ἐγγραφὴν εἰς τὸν «Παρατηρητὴν» πρὸς τὸν Ἱερέα ἢ Ἱερεῖς, Διδάσκαλον ἢ Διδασκάλους, Γραμματέα, Ψάλτην, Διευθυντὴν ἢ Διευθύντριαν τῆς Χορῳδίας καὶ Κατηχητὰς ἢ Κατηχητρίας. — (δ) Ὅπως ὁ καθεὶς μας φιλοτιμηθῇ νὰ ἐγγράψῃ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, εὑρεθῇ δὲ Κοινοτικὸς παράγων, ὅστις νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον ἐγγραφῆς συνδρομητῶν.

ATLAS GREEK AMERICAN COMPANY

703 — 8th Avenue Telephone: CIrcle 6-5945 New York 36, N. Y.

Ἱδρυθὲν τὸ 1905

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν Κατάστημα ἐν Ἀμερικῇ
ΕΠΙ 50 ΣΧΕΔΟΝ ΕΤΗ

Ἐφοδιάζομεν Κοινότητας, Σχολεῖα, Σωματεῖα καὶ Οἰκογενείας
μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτὰ εἴδη.

Μανουάλια
Ἐξαπτέρυγα
Ἐπίχρυσα Εὐαγγέλια
Σταυροὶ Ἁγιασμοῦ
Σταυροὶ Εὐλογίας
Κανδῆλαι
Λυχνίαι, Πολυκάνδηλα
Θυμιατήρια
Ἀρτοφόρια
Δισκοπότηρα
Ραντιστήρια

Πυρσοὶ Περιφορᾶς
Καλύμματα
Ἱερὰ Ἄμφια
Λόγχαι, Λαβίδες
Δισκάρια, Ἀστερίσκοι
Μυροδοχεῖα
Εἰκόνες
Ἐπιτάφιοι
Στέφανα, Στεφανοθῆκαι
Πέπλα
Χρειώδη Βαπτίσεως

Μαρτυριάτικα
Μπομπονιέραι
Τελεβίζιονς
Ραδιόφωνα
Φωνόγραφα
Δίσκοι Φωνογράφου
Γραφομηχαναὶ
Πέννα
Σημαῖαι, Λάβαρα
Κομβία
κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν τὸ πλούσιον Βιβλιοπωλεῖόν μας ὅπου οἱ ἀξιότιμοι πελάται μας θὰ εὕρουν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικά, διδακτικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία παντὸς εἴδους, περιοδικά, ἐφημερίδας, κ.τ.λ.

Ποιότης ἀρίστη. — Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. — Πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ἐξυπηρέτησις πάντοτε.
Γράψατε καὶ ζητήσατε τὸν Τιμοκατάλογον καὶ τὰς τιμάς μας.

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΔΑΓΛΙΔΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΣΕΤΕ

Μὲ τὸ Πολυτελὲς καὶ Ταχύτατον Ὑπερωκεάνειον

"ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ"

22,000 τόννων

(Πρώην Α/Π «ΑΤΛΑΝΤΙΚ»)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ

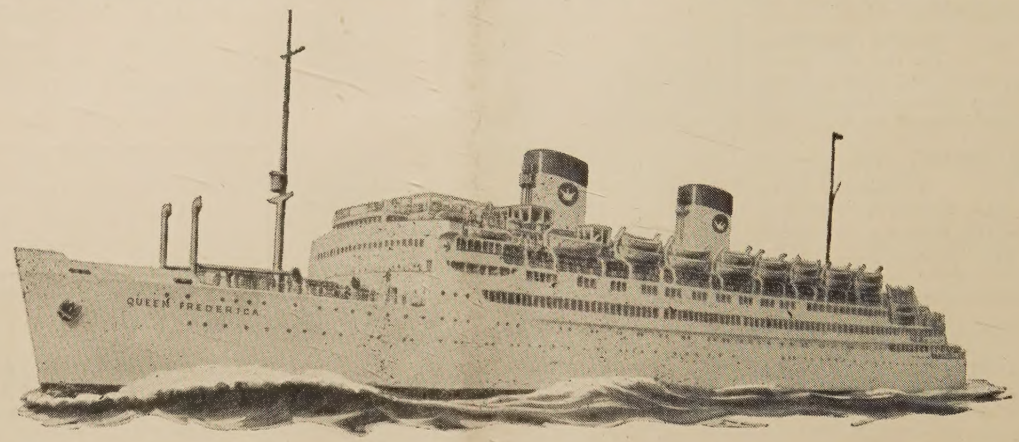

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΥ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ (Πειραιῶς)
ΕΝΤΟΣ 11 ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ἐκδρομαὶ 1955

Ἐκλέξατε τὴν συντροφιά σας διὰ τὴν ἐκδρομήν σας εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τοὺς Ἱππότας τῶν Θερμοπυλῶν, ἢ τοὺς Συμπατριώτας σας Ἀρκάδας ἢ Μεσσηνίους.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ:

ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ Μαΐου 19 — ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ Ἰουλίου 14

ΠΑΜΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ Ἰουλίου 14 (Κατ' εὐθεῖαν εἰς ΚΑΛΑΜΑΤΑΝ)

ΑΛΛΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ:

Αὐγούστου 11, Σεπτεμβρίου 8, Ὀκτωβρίου 6 καὶ τακτικῶς μετὰ ταῦτα.

Μεγάλη ἐκλογὴ ἐξαιρετικῶν καὶ μοδέρνων διαμερισμάτων εἰς τρεῖς θέσεις: Πρώτην, Κάμπιν καὶ Τουριστικήν . . . Ὡραιοτάτη κολυμβητικὴ δεξαμενή . . . Περιποίησις ἄφθαστος ὑπὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένου προσωπικοῦ . . . Πλουσία Ἑλληνικὴ κουζίνα ὑπὸ πεπειραμένων Ἑλλήνων μαγείρων . . .

Παρεκκλήσιον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας . . .

Ἑλληνικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα. . . .

Τὸ ταξεῖδι σας θὰ εἶναι μία διαρκὴς διασκέδασις . . . Σπὸρ καταστρώματος . . . Παιγνίδια . . . Κινηματογραφικαὶ ταινίαι πρώτης προβολῆς . . . ΚΟΚΤΕΙΛ ΠΑΡΤΥΣ . . . Χοροεσπερίδες. . . .

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ θέσεις ἀποταθῆτε εἰς τὸν ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ τῆς ἐκλογῆς σας ἢ τοὺς

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

GENERAL AGENTS

42 BROADWAY	New York 4, N. Y.
BOSTON, MASS.	476 Boylston Street
PHILADELPHIA, PA.	1528 Walnut Street
CHICAGO, ILL.	35 E. Wacker Drive
SAN FRANCISCO, CALIF.	275 Post Street
LOS ANGELES, CALIF.	530 West 6th Street (Room 729)

HOME LINES AGENCY Inc.